

Euroopan unionin virallinen lehti

L 294

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

6. marraskuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/50/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tietyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 13

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Komission asetus (EU) N:o 1093/2013, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 638/2004 ja komission asetuksen (EY) N:o 1982/2004 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Intrastat-järjestelmän yksinkertaistamisesta ja Intrastat-tietojen keruusta 28

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1094/2013, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, lisämerelläolopäivien myöntämisestä Ranskalle ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle ICES-alueella VIIe	30
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1095/2013, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Sierra de Cádiz (SAN)]	32
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1096/2013, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin [Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (SMM)]	34
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1097/2013, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Lentilles vertes du Berry (SMM)]	36
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1098/2013, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin [Gâche vendéenne (SMM)]	38
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1099/2013, annettu 5 päivänä marraskuuta 2013, tietyistä yhteisön tullikooduksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muuttamisesta (säännöllisen liikenteen tehostaminen)	40
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1100/2013, annettu 5 päivänä marraskuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	42

SUOSITUKSET

2013/637/EU:

★ Komission suositus, annettu 4 päivänä marraskuuta 2013, suosituksen 2006/576/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kissoille tarkoitetuissa rehuseoksissa esiintyvistä T-2- ja HT-2-toksiinista ⁽¹⁾	44
---	----

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/48/EU,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2013,

oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskeissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 82 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 47 artiklassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä 'Euroopan ihmisoikeussopimus', 6 artiklassa sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'KP-yleissopimus', 14 artiklassa määrätään oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdassa taataan, että oikeutta puolustukseen kunnioitetaan.

(2) Unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien ja erityisesti niiden 33 kohdan mukaan tuomioiden ja oikeusviranomaisten muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen olisi oltava unionin oikeudellisen yhteistyön peruskivi yksityisoikeudellisissa asioissa ja rikosasioissa,

koska tehostettu vastavuoroinen tunnustaminen ja tarvittava lainsäädännön lähentäminen helpottaisivat toimivaltaitten viranomaisten välistä yhteistyötä ja yksilön oikeuksien oikeudellista suojaa.

(3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 1 kohdan mukaan "[o]ikeudellinen yhteistyö unionissa rikosoikeuden alalla perustuu tuomioistuinten tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen ...".

(4) Rikosasioissa annettavien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttaminen edellyttää, että jäsenvaltiot luottavat toistensa rikosoikeudellisiin järjestelmiin. Vastavuoroisen tunnustamisen laajuus riippuu läheisesti useista tekijöistä, joihin kuuluvat epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksien turvaamisjärjestelyt ja sellaisten yhteisten vähimmäissääntöjen määrittely, jotka ovat välttämättömiä, jotta voidaan helpottaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista.

(5) Vaikka kaikki jäsenvaltiot ovat Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja KP-yleissopimuksen osapuolia, kokemus on osoittanut, että tämä ei yksinään aina merkitse riittävää luottamusta muiden jäsenvaltioiden rikosoikeudellisiin järjestelmiin.

(6) Rikosasioissa annettavien päätösten vastavuoroisen tunnustaminen voi toteutua tehokkaasti ainoastaan luottamuksen ilmapiirin vallitessa, kun sekä oikeusviranomaiset että muut rikosprosessiin osallistuvat toimijat mieltävät muiden jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten päätökset samanarvoisiksi kuin omassa jäsenvaltiossa annetut päätökset; kyseessä ei ole pelkästään luottamus toisen jäsenvaltion sääntöihin, vaan myös siihen, että näitä sääntöjä sovelletaan oikein. Keskinäisen luottamuksen vahvistaminen edellyttää yksityiskohtaisia sääntöjä perusoikeuskirjassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja KP-yleissopimuksessa määrättyjen prosessuaalisten oikeuksien ja takeiden suojelusta. Se myös edellyttää perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten kehittämistä pidemmälle unionissa tämän direktiivin ja muiden toimenpiteiden avulla.

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 51.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. syyskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. lokakuuta 2013.

- (7) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 2 kohdassa määrätään jäsenvaltioissa sovellettavien sellaisten vähimmäissääntöjen säätämisestä, joilla voidaan helpottaa tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroista tunnustamista sekä poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rajatylittävissä rikosasioissa. Kyseisessä artiklassa viitataan yksilön oikeuksiin rikosasioiden käsittelyssä eräänä alueena, jolla voidaan säätää vähimmäissääntöjä.
- (8) Yhteisten vähimmäissääntöjen on määrä lisätä luottamusta kaikkien jäsenvaltioiden rikosoikeusjärjestelmiin, minkä puolestaan olisi johdettava tehokkaampaan oikeudelliseen yhteistyöhön keskinäisen luottamuksen ilmapirissä ja perusoikeuskulttuurin edistämiseen unionissa. Yhteisten vähimmäissääntöjen olisi myös poistettava esteet kansalaisten vapaan liikkuvuuden tieltä jäsenvaltioiden alueella. Olisi otettava käyttöön sellaisia yhteisiä vähimmäissääntöjä, jotka koskevat oikeutta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä, oikeutta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja oikeutta pitää yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin vapaudenmenetyksen aikana.
- (9) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2009 päätöslauselman etenemissuunnitelmasta epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien vahvistamiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä, jäljempänä 'etenemissuunnitelma' ⁽¹⁾. Etenemissuunnitelmassa esitetään vaihe vaiheelta seuraavia oikeuksia koskevien toimenpiteiden toteuttamista: oikeus käännöksiin ja tulkaukseen (toimenpide A), oikeus tietojen saamiseen oikeuksista ja syyteistä (toimenpide B), oikeus oikeudelliseen neuvontaan ja oikeusapuun (toimenpide C), oikeus pitää yhteyttä sukulaisiin, työnantajiin ja konsuliviranomaisiin (toimenpide D), sekä haavoittuvassa asemassa olevien epäiltyjen tai syytettyjen oikeus erityisiin suojatoimiin (toimenpide E). Etenemissuunnitelmassa korostetaan, että oikeuksien järjestys on ainoastaan suuntaa-antava ja että sitä voidaan muuttaa tarpeen mukaan. Etenemissuunnitelma on tarkoitettu toimimaan kokonaisuutena. Siitä voidaan hyötyä täysimääräisesti vasta, kun kaikki sen osat on pantu täytäntöön.
- (10) Eurooppa-neuvosto ilmaisi 11 päivänä joulukuuta 2009 pitävänsä etenemissuunnitelmaa myönteisenä ja sisällytti sen osaksi Tukholman ohjelmaa – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten ⁽²⁾ (2.4 kohta). Eurooppa-neuvosto korosti, että etenemissuunnitelma ei ole tyhjentävä, ja kehotti komissiota tarkastelemaan muita tekijöitä, jotka liittyvät epäiltyjä ja syytettyjä koskevien prosessuaalisten oikeuksien vähimmäisvaatimuksiin. Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota myös arvioimaan, onko muita seikkoja, esimerkiksi syyttömyysolettamaa, käsiteltävä yhteistyön parantamiseksi kyseisellä alalla.
- (11) Etenemissuunnitelman nojalla on tähän mennessä hyväksytty kaksi säädöstä, eli oikeudesta tulkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä 20 päivänä lokakuuta 2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU ⁽³⁾ ja tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22 päivänä toukokuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU ⁽⁴⁾.
- (12) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöt, jotka koskevat oikeutta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä sekä eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS ⁽⁵⁾ mukaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoon liittyvissä menettelyissä, jäljempänä 'eurooppalaista pidätysmääräystä koskevat menettelyt', sekä oikeutta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja oikeutta pitää yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin vapaudenmenetyksen aikana. Näin direktiivissä edistetään perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 4, 6, 7, 47 ja 48 artiklan soveltamista Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3, 5, 6 ja 8 artiklan perusteella, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa, joka oikeuskäytännössään säännöllisesti asettaa normeja oikeudesta käyttää avustajaa. Kyseisen oikeuskäytännön mukaan menettelyn oikeudenmukaisuus edellyttää muun muassa, että epäillyllä tai syytetyllä on mahdollisuus saada kaikkia oikeudelliseen avustamiseen liittyviä erityispalveluja. Tähän liittyen epäiltyjen tai syytettyjen avustajien olisi voitava huolehtia rajoituksetta puolustuksen olennaisista näkökohdista.
- (13) Tässä direktiivissä ei olisi pidettävä rikosoikeudellisena menettelynä vankilassa tehtyihin vähäisiin rikkomuksiin liittyvää menettelyä tai armeijassa tehtyihin vähäisiin rikkomuksiin, jotka ensisijaisesti käsittelee johtava upseeri, liittyvää menettelyä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisiin jäsenvaltioiden velvoitteisiin varmistaa oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.
- (14) Tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön ottaen huomioon direktiivin 2012/13/EU säännökset, joissa säädetään, että epäillyille tai syytetyille annetaan viipymättä tietoja oikeudesta käyttää avustajaa ja että epäillylle tai syytetyille, joka on pidätetty tai menettänyt vapautensa, annetaan viipymättä kirjallinen oikeuksia koskeva ilmoitus, joka sisältää tietoja oikeudesta käyttää avustajaa.
- (15) Tässä direktiivissä tarkoitetaan termillä 'avustaja' kaikkia henkilöitä, jotka ovat jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti päteviä ja oikeutettuja, myös hyväksytyn elimen antaman akkreditoinnin perusteella, antamaan oikeudellisia neuvoja ja apua epäillyille tai syytetyille.
- (16) Joissakin jäsenvaltioissa jokin muu viranomainen kuin tuomioistuin, jolla on toimivalta rikosasioissa, määrää suhteellisen vähäisistä rikkomuksista rangaistuksen, joka on muu kuin vapaudenmenetys. Asia voi olla näin esimerkiksi liikenne rikkomusten osalta, joita tapahtuu runsaasti ja jotka saatetaan havaita liikenteenvalvonnan johdosta. Tällaisissa tilanteissa olisi epätarkoituksenmukaista edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset takaavat kaikki

⁽¹⁾ EUVL C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

tämän direktiivin mukaiset oikeudet. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että tällainen viranomainen määrää rangaistuksen vähäisistä rikkomuksista, ja rangaistuksen määräämisestä on joko mahdollista valittaa tuomioistuimeen, jolla on toimivalta rikosasioissa, tai asia on muuten mahdollista siirtää tällaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tätä direktiiviä olisi näin ollen sovellettava ainoastaan kyseisessä tuomioistuimessa tällaisen valituksen tai siirron johdosta käytävään menettelyyn.

- (17) Joissakin jäsenvaltioissa tiettyjä vähäisiä rikkomuksia, erityisesti vähäisiä liikenne rikkomuksia, yleisten kunnallisten määräysten vähäisiä rikkomuksia ja vähäistä yleisen järjestyksen loukkaamista, pidetään rikoksina. Tällaisissa tilanteissa olisi epätarkoituksenmukaista edellyttää, että toimivaltainen viranomainen takaa kaikki tämän direktiivin mukaiset oikeudet. Tästä syystä, jos jäsenvaltion laissa säädetään vähäisten rikkomusten osalta, että vapaudenmenetystä ei voida määrätä seuraamukseksi, tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan menettelyihin tuomioistuimessa, jolla on toimivalta rikosasioissa.
- (18) Tämän direktiivin soveltamisala tiettyjen vähäisten rikkomusten osalta ei saisi vaikuttaa Euroopan ihmisoikeussopimuksessa määrättyihin jäsenvaltioiden velvoitteisiin varmistaa oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, mukaan lukien oikeudellisen avun saaminen avustajalta.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava, että epäillyllä tai syytetyllä on oikeus käyttää avustajaa ilman aiheutonta viivästystä tämän direktiivin mukaisesti. Epäillylle tai syytetyille olisi joka tapauksessa taattava oikeus käyttää avustajaa tuomioistuimessa käytävissä rikosoikeudellisissa menettelyissä, jos he eivät ole luopuneet tästä oikeudesta.
- (20) Kuulustelemiseen ei tässä direktiivissä kuulu poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen suorittama alustava kuulustelu, jonka tarkoitus on asianomaisen henkilön henkilöllisyyden toteaminen, aseiden hallussapidon todentaminen tai muu vastaava turvallisuuteen liittyvä seikka taikka sen määrittäminen, olisiko tutkinta aloitettava, esimerkiksi poliisin tienvarsitarkastuksen yhteydessä tai säännöllisissä pistotarkastuksissa silloin, kun epäiltyä tai syytettyä ei ole vielä selvitetty.
- (21) Jos muusta henkilöstä kuin epäilystä tai syytetyistä, kuten todistajasta, tulee epäilty tai syytetty, häntä olisi suojeltava todistamasta itseään vastaan ja hänellä on oikeus vaieta, kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeus käytännössä on vahvistettu. Tämän vuoksi tässä direktiivissä viitataan erikseen käytännön tilanteeseen, jossa

tällaisesta henkilöstä tulee poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä suorittaman kuulustelun aikana epäilty tai syytetty. Kun muusta kuin epäilystä tai syytetyistä tulee tällaisen kuulustelun kuluessa epäilty tai syytetty, kuulustelu olisi keskeytettävä välittömästi; kuulustelua olisi kuitenkin voitava jatkaa, jos kyseiselle henkilölle on kerrottu, että hän on epäilty tai syytetty, ja hän voi käyttää täysimääräisesti tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia.

- (22) Epäillyllä tai syytetyllä olisi oltava oikeus tavata yksityisesti häntä edustava avustaja. Jäsenvaltiot voivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat tällaisten tapaamisten kestoa ja tiheyttä, ottaen huomioon menettelyn olosuhteet ja erityisesti asian monimutkaisuus ja sovellettavat menettelyvaiheet. Jäsenvaltioiden voivat myös tehdä käytännön järjestelyjä huolehtiakseen erityisesti avustajan ja epäillyn tai syytetyn turvallisuudesta ja turvatoimista paikassa, jossa tällainen tapaaminen järjestetään. Tällaiset käytännön järjestelyt eivät saisi rajoittaa epäillyllä tai syytetyllä olevan, avustajan tapaamista koskevan oikeuden tosiasiallista käyttöä tai olennaista tarkoitusta.
- (23) Epäillyllä tai syytetyllä olisi oltava oikeus pitää yhteyttä häntä edustavaan avustajaan. Tällainen yhteydenpito voi tapahtua missä vaiheessa tahansa, myös ennen kyseisen avustajan tapaamista koskevan oikeuden käyttöä. Jäsenvaltiot voivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat tällaisen yhteydenpidon kestoa, tiheyttä ja tapoja, mukaan lukien videokokousten ja muun viestintätekniikan käyttö tällaisen yhteydenpidon toteuttamiseksi. Tällaiset käytännön järjestelyt eivät saisi rajoittaa epäillyllä tai syytetyllä olevan, yhteydenpitoa avustajaan koskevan oikeuden tosiasiallista käyttöä tai olennaista tarkoitusta.
- (24) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita toteuttamasta epäillyn tai syytetyn oikeutta käyttää avustajaa puhelimitse, kun kyse on tietyistä vähäisistä rikkomuksista. Oikeutta olisi kuitenkin rajoitettava tällä tavoin vain tapauksissa, joissa poliisi tai muu lainvalvontaviranomainen ei kuulustele epäiltyä tai syytettyä.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että epäillyllä tai syytetyllä on oikeus siihen, että hänen avustajansa on läsnä ja osallistuu tosiasiallisesti poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen tai oikeusviranomaisen suorittaman kuulustelun aikana, myös tuomioistuin käsittelyjen aikana. Osallistuminen olisi järjestettävä sellaisten mahdollisten kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen mukaisesti, joilla säännellään avustajan läsnäoloa ja osallistumista

poliisiin tai muun lainvalvontaviranomaisen tai oikeusviranomaisen suorittaman epäillyn tai syytetyn kuulustelun aikana ja tuomioistuinkäsittelyjen aikana, edellyttäen, että tällaiset menettelyt eivät rajoita kyseessä olevan oikeuden tosiasiallista käyttöä ja olennaista tarkoitusta. Poliisiin tai muun lainvalvontaviranomaisen tai oikeusviranomaisen suorittaman epäillyn tai syytetyn kuulustelun aikana tai tuomioistuinkäsittelyssä avustaja voi muun muassa kyseisten menettelyjen mukaisesti esittää kysymyksiä, pyytää tarkennuksia ja antaa lausuntoja, jotka olisi kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

- (26) Epäillyllä tai syytetyllä on oikeus siihen, että hänen avustajansa on läsnä tutkintatoimissa tai todisteiden keräämistöimissä, jos niistä säädetään asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä ja sikäli kuin epäillyn tai syytetyn läsnäoloa edellytetään tai se sallitaan. Tällaisiin toimiin olisi kuuluttava ainakin ryhmätunnistukset, joissa epäilty tai syytetty on muiden henkilöiden joukossa, jotta uhri tai todistaja voisi tunnistaa hänet; vastakkainkuulustelut, joissa syytetty tai epäilty saatetaan yhteen yhden tai useamman todistajan tai uhrin kanssa, jos näiden kesken on erimielisyyttä tärkeistä tosiseikoista tai kysymyksistä; ja rikospaikan rekonstruoinnit epäillyn tai syytetyn läsnäollessa, jotta voidaan ymmärtää paremmin rikoksen tekotapa ja olosuhteet ja esittää tarkempia kysymyksiä epäillylle tai syytetylle. Jäsenvaltiot voivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat avustajan läsnäoloa tutkintatoimien tai todisteiden keräämistöimien aikana. Tällaiset käytännön järjestelyt eivät saisi rajoittaa kyseessä olevien oikeuksien tosiasiallista käyttöä ja olennaista tarkoitusta. Kun avustaja on läsnä tutkintatoimien tai todisteiden keräämistöimien aikana, tämä olisi kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kirjaamismenettelyä käyttäen.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä asettamaan saataville yleistä tietoa, esimerkiksi internetissä tai poliisiasemilla saatavilla olevan esitteen avulla, jotta epäiltyjen ja syytettyjen olisi helpompi hankkia avustaja. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitsisi toteuttaa aktiivisia toimia varmistaakseen, että epäillyt tai syytetyt, jotka eivät ole menettäneet vapautta, saavat avustajan apua, jos he eivät itse ole järjestäneet avukseen avustajaa. Epäillyn tai syytetyn olisi voitava vapaasti ottaa yhteyttä avustajaan tai neuvotella avustajan kanssa ja saada avustajalta apua.
- (28) Jos epäilty tai syytetty menettää vapautensa, jäsenvaltioiden olisi tehtävä tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että hän kykenee tosiasiallisesti käyttämään oikeuttaan avustajaan, ellei hän ole luopunut tästä oikeudesta, muun

muassa järjestämällä avustaja, jos asianomaisella henkilöllä ei sellaista ole. Nämä järjestelyt voivat tarkoittaa muun muassa sitä, että toimivaltaiset viranomaiset järjestävät avustajan, jonka epäilty tai syytetty voisi valita käytettävissä olevien avustajien luettelosta. Järjestelyihin voisi soveltuvin osin kuulua oikeusapua koskevia järjestelyjä.

- (29) Epäillyn tai syytetyn vapaudenmenetysolosuhteiden olisi oltava täysin Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja perusoikeuskirjassa sekä Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettujen normien mukaiset. Antaessaan tämän direktiivin nojalla apua vapautensa menettäneelle epäillylle tai syytetylle asianomaisen avustajan olisi voitava tiedustella toimivaltaisilta viranomaisilta, millaiset ovat kyseisen henkilön vapaudenmenetysolosuhteet.
- (30) Tapauksissa, joissa epäilty tai syytetty on maantieteellisesti syrjäisessä paikassa, kuten merentakaisilla alueilla, tai jos jäsenvaltio toteuttaa sotilaallista operaatiota alueensa ulkopuolella tai osallistuu sellaiseen, jäsenvaltiot saavat väliaikaisesti poiketa epäillyn tai syytetyn oikeudesta käyttää avustajaa ilman aiheutonta viivästystä vapaudenmenetyksen jälkeen. Tällaisen väliaikaisen poikkeuksen aikana toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi kuulustella asianomaista henkilöä tai toteuttaa muita tässä direktiivissä säädettyjä tutkintatoimia tai todisteiden keräämistöimiä. Jos oikeutta käyttää avustajaa ei ole mahdollista käyttää välittömästi siksi, että epäilty tai syytetty on maantieteellisesti syrjäisessä paikassa, jäsenvaltioiden olisi järjestettävä yhteydenotto puhelin- tai videokokouksen välityksellä, jollei se ole mahdotonta.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi saatava väliaikaisesti poiketa oikeudesta käyttää avustajaa oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, jos on kiireellinen tarve ehkäistä henkilön henkeen, vapauteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset. Tällä perusteella tehdyn väliaikaisen poikkeuksen aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat kuulustella epäiltyä tai syytettyä ilman avustajan läsnäoloa edellyttäen, että hänelle on kerrottu, että hänellä on oikeus vaieta, ja hän voi käyttää kyseistä oikeutta, ja että kuulustelu ei vaaranna puolustuksen oikeuksia, oikeus olla todistamatta itseään vastaan mukaan luettuna. Kuulustelu voidaan suorittaa ainoastaan sitä varten ja siltä osin kuin se on tarpeellista olennaisten tietojen saamiseksi, jotta voidaan ehkäistä henkilön henkeen, vapauteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset. Tämän poikkeuksen väärinkäyttö vahingoittaisi lähtökohtaisesti peruuttamattomasti puolustuksen oikeuksia.

- (32) Jäsenvaltioiden olisi myös saatava väliaikaisesti poiketa oikeudesta käyttää avustajaa oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, jos tutkintaviranomaisten on ehdottomasti toteutettava välittömiä toimia, jotta estetään rikosoikeudellisten menettelyjen merkittävä vaarantuminen, erityisesti olennaisten todisteiden tuhoutuminen tai muuttuminen tai todistajiin vaikuttaminen. Tällä perusteella tehdyn väliaikaisen poikkeuksen aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat kuulustella epäiltyä tai syytettyä ilman avustajan läsnäoloa edellyttäen, että hänelle on kerrottu, että hänellä on oikeus vaieta, ja hän voi käyttää kyseistä oikeutta, ja että kuulustelu ei vaaranna puolustuksen oikeuksia, oikeus olla todistamatta itseään vastaan mukaan luettuna. Kuulustelu voidaan suorittaa ainoastaan sitä varten ja siltä osin kuin se on tarpeen olennaisten tietojen saamiseksi, jotta voidaan estää rikosoikeudellisten menettelyjen merkittävä vaarantuminen. Tämän poikkeuksen väärinkäyttö vahingoittaisi lähtökohtaisesti peruuttamattomasti puolustuksen oikeuksia.
- (33) Epäillyn tai syytetyn ja hänen avustajansa välisen yhteydenpidon luottamuksellisuus on olennaisen tärkeää puolustuksen oikeuksien tehokkaan käytön kannalta ja olennainen osa oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä. Jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi poikkeuksetta kunnioitettava epäillyn tai syytetyn ja hänen avustajansa välisen tapaamisen ja muun yhteydenpidon luottamuksellisuutta käyttäessään tässä direktiivissä säädettyä oikeutta avustajaan. Tämä direktiivi ei vaikuta menettelyihin, jotka koskevat tilannetta, jossa on olemassa objektiivisia ja tosiasiallisia seikkoja, jotka antavat aiheita epäillä, että kyseinen avustaja on osallinen rikokseen yhdessä epäillyn tai syytetyn kanssa. Avustajan rikollista toimintaa ei saisi pitää legitimiä apuna epäillyille tai syytetyille tämän direktiivin yhteydessä. Velvoite kunnioittaa luottamuksellisuutta tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden olisi pidätyttävä häiritsemästä yhteydenpitoa tai kuuntelemasta sitä, ja sitä, että jos epäilty tai syytetty on menettänyt vapautensa tai on muuten valtion määräysvallassa olevassa paikassa, jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että yhteydenpitoa koskevissa järjestelyissä taataan ja suojataan luottamuksellisuus. Sanottu ei rajoita vapautensa menettäneiden säilytystiloissa käytettäviä järjestelyjä, joilla estetään luvattomien lähetysten toimittaminen vapautensa menettäneille, kuten kirjeenvaihdon tarkastamista, edellyttäen että tällaiset järjestelyt eivät anna toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuutta lukea epäillyn tai syytetyn ja hänen avustajansa välisiä viestejä. Tällä direktiivillä ei liioin rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaisia menettelyjä, joiden mukaisesti kirjeenvaihdon eteenpäin toimittaminen voidaan kieltää, jos lähettäjä ei suostu siihen, että kirjeenvaihto toimitetaan ensin toimivaltaiselle tuomioistuimelle.
- (34) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa luottamuksellisuuden rikkomista, kun se liittyy toimivaltaisten viranomaisten lailliseen valvontaoperaatioon. Tämä direktiivi ei saisi
- myöskään rajoittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi esimerkiksi kansallisten tiedusteluviranomaisten toimesta tehtävää työtä tai työtä, joka kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 72 artiklan soveltamisalaa; viimeksi mainitun artiklan mukaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva V osasto ei vaikuta niihin velvollisuuksiin, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.
- (35) Vapautensa menettäneellä epäillyllä tai syytetyllä olisi oltava oikeus saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitettuksi ilman aiheutonta viivästystä vähintään yhdelle hänen nimeämälleen henkilölle, kuten sukulaiselle tai työnantajalle, edellyttäen ettei tämä vaikuta rajoittavasti häntä koskevan rikosoikeudellisen menettelyn tai muiden rikosoikeudellisten menettelyjen asianmukaiseen kulkuun. Jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä tämän oikeuden käyttöä koskevia käytännön järjestelyjä. Tällaiset käytännön järjestelyt eivät saisi rajoittaa tämän oikeuden tosiasiallista käyttöä ja olennaista tarkoitusta. Tästä oikeudesta olisi kuitenkin voitava väliaikaisesti poiketa rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos se on perusteltua tässä direktiivissä esitetyistä pakottavista syistä, jotka johtuvat tapauksen erityispiirteistä. Kun toimivaltaiset viranomaiset harkitsevat tällaista väliaikaista poikkeusta tietyn kolmannen henkilön kohdalla, heidän olisi ensin harkittava, voitaisiinko vapaudenmenetyksestä ilmoittaa jollekin muulle epäillyn tai syytetyn nimeämälle kolmannelle henkilölle.
- (36) Epäillyillä tai syytetyillä olisi vapaudenmenetyksen aikana oltava oikeus pitää yhteyttä ilman aiheutonta viivästystä vähintään yhteen nimeämäänsä kolmanteen henkilöön, kuten sukulaiseen. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän oikeuden käyttöä tai siirtää sen myöhempään ajankohtaan ottaen huomioon pakottavat vaatimukset tai oikeasuhteiset toiminnalliset vaatimukset. Tällaisiin vaatimuksiin voisi kuulua muun muassa tarve ehkäistä henkilön henkeen, vapauteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset, tarve estää rikosoikeudellisen menettelyn vaarantuminen, tarve estää rikos, tarve odottaa tuomioistuinkäsittelyä sekä tarve suojella rikoksen uhreja. Kun toimivaltaiset viranomaiset harkitsevat yhteydenpitoa koskevan oikeuden käytön rajoittamista tai sen siirtämistä myöhempään ajankohtaan tietyn kolmannen henkilön kohdalla, heidän olisi ensin harkittava, voisiko epäilty tai syytetty pitää yhteyttä johonkin muuhun nimeämäänsä kolmanteen henkilöön. Jäsenvaltiot voivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat kolmansien henkilöiden kanssa tapahtuvan yhteydenpidon ajankohtaa, tapoja, kestoja ja tiheyttä, ottaen huomioon tarpeen säilyttää järjestys, turvallisuus ja turvatoimet paikassa, jossa henkilö on vapautensa menettäneenä.

- (37) Vapautensa menettäneiden epäiltyjen ja syytettyjen oikeus konsuliviranomaisten apuun perustuu konsulisuhdetta koskevan vuoden 1963 Wienin yleissopimuksen 36 artiklaan, jonka mukaan valtioilla on oikeus pitää yhteyttä kansalaisiinsa. Tässä direktiivissä annetaan vastaava oikeus vapautensa menettäneille epäillyille tai syytetyille heidän niin halutessaan. Konsuliviranomaisten antamaa suojelua voivat antaa diplomaattiviranomaiset silloin kuin nämä viranomaiset toimivat konsuliviranomaisina.
- (38) Jäsenvaltioiden olisi selvästi esitettävä kansallisessa lainsäädännössään perusteet ja kriteerit väliaikaisille poikkeuksille tämän direktiivin nojalla myönnettyistä oikeuksista, ja niiden olisi käytettävä näitä väliaikaisia poikkeuksia rajoitetusti. Kaikkien tällaisten väliaikaisten poikkeusten olisi oltava oikeasuhteisia ja ajallisesti tiukasti rajoitettuja, niiden ei olisi perustuttava yksinomaan väitetyn rikoksen lajiin tai vakavuuteen eivätkä ne saisi vaarantaa menettelyn yleistä oikeudenmukaisuutta. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että kun muu oikeusviranomainen kuin tuomari tai tuomioistuimien sallii väliaikaisen poikkeuksen tämän direktiivin nojalla, väliaikaisen poikkeuksen sallimista koskevaa päätöstä voidaan arvioida tuomioistuimissa ainakin oikeudenkäyntivaiheessa.
- (39) Epäillyn tai syytetyn olisi voitava luopua tässä direktiivissä myönnetystä oikeudesta edellyttäen, että hän on saanut tietoja kyseisen oikeuden sisällöstä ja siitä luopumisen mahdollisista seurauksista. Tietoja annettaessa olisi otettava huomioon asianomaisen epäillyn tai syytetyn erityistilanne, kuten hänen ikänsä ja psyykkinen ja fyysinen tilansa.
- (40) Tiedot luopumisesta ja olosuhteista, joissa luopuminen tapahtui, on kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kirjaamismenettelyä käyttäen. Tämä ei saisi aiheuttaa jäsenvaltioille lisävelvoitteita uusien järjestelyjen käyttöönottamiseen tai muita hallinnollisia rasitteita.
- (41) Jos epäilty tai syytetty päättää käyttää oikeutta peruuttaa luopuminen tämän direktiivin mukaisesti, ei pitäisi olla tarpeen suorittaa uudelleen kuulustelua tai muita prosessuaalisia toimia, jotka on suoritettu sinä aikana, jona asianomaisesta oikeudesta luopuminen oli voimassa.
- (42) Eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan menettelyn kohteena olevalla henkilöllä, jäljempänä 'etsitty', olisi oltava oikeus käyttää avustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa, jotta hän voi käyttää puitepäätöksen 2002/584/YOS mukaisia oikeuksiaan tehokkaasti. Jos avustaja osallistuu täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen suorittamaan etsityn kuulemiseen, kyseinen avustaja voi muun muassa kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti esittää kysymyksiä, pyytää tarkennuksia ja antaa lausuntoja. Avustajan osallistuminen tällaiseen kuulemiseen olisi kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kirjaamismenettelyä käyttäen.
- (43) Etsityllä olisi oltava oikeus tavata yksityisesti häntä edustavaa avustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa. Jäsenvaltiot voivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat näiden tapaamisten kestoa ja tiheyttä, ottaen huomioon tapauksen erityispiirteet. Jäsenvaltiot voivat myös tehdä käytännön järjestelyjä huolehtiakseen erityisesti avustajan ja etsityn turvallisuudesta ja turvatoimista paikassa, jossa avustaja ja etsitty tapaavat toisensa. Tällaiset käytännön järjestelyt eivät saisi rajoittaa etsityllä olevan, avustajan tapaamista koskevan oikeuden tosiasiallista käyttöä ja olennaista tarkoitusta.
- (44) Etsityllä olisi oltava oikeus pitää yhteyttä häntä edustavaan avustajaan täytäntöönpanojäsenvaltiossa. Yhteydenpidon olisi voitava tapahtua missä vaiheessa tahansa, myös ennen avustajan tapaamista koskevan oikeuden käyttöä. Jäsenvaltiot voivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat etsityn ja hänen avustajansa välisen yhteydenpidon kestoa, tiheyttä ja tapoja, mukaan lukien videokokousten ja muun viestintätekniikan käyttö tällaisen yhteydenpidon toteuttamiseksi. Tällaiset käytännön järjestelyt eivät saisi rajoittaa etsityllä olevan, yhteydenpitoa avustajaan koskevan oikeuden tosiasiallista käyttöä ja olennaista tarkoitusta.
- (45) Täytäntöönpanojäsenvaltioiden olisi tehtävä tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että etsitty kykenee tosiasiallisesti käyttämään oikeuttaan avustajaan täytäntöönpanojäsenvaltiossa, ellei hän ole luopunut tästä oikeudesta, muun muassa järjestämällä avustaja, jos etsityllä ei sellaista ole. Tällaisiin järjestelyihin soveltuvin osin oikeusapua koskevat järjestelyt mukaan lukien, olisi sovellettava kansallista lainsäädäntöä. Nämä järjestelyt voisivat tarkoittaa muun muassa sitä, että toimivaltaiset viranomaiset järjestävät avustajan, jonka etsitty voisi valita käytettävissä olevien avustajien luettelosta.
- (46) Pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi ilman aiheetonta viivästystä sen jälkeen, kun sille on ilmoitettu, että etsitty haluaa nimetä avustajan pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, annettava etsitylle tietoja, jotka helpottavat avustajan nimeämistä kyseisessä jäsenvaltiossa. Tietoihin voisi kuulua

esimerkiksi voimassa oleva luettelo avustajista, jotka voivat antaa tietoja ja neuvoja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevista tapauksista, tai pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa olevan tällaisen avustajan nimi. Jäsenvaltiot voisivat pyytää, että asiaankuuluva asianajajaliitto laatii kyseisen luettelon.

- (47) Luovutusmenettely on keskeisen tärkeä jäsenvaltioiden välillä rikosasioissa tehtävälle yhteistyölle. Puitepäätökseen 2002/584/YOS sisältyvien määräaikojen noudattaminen on tällaisen yhteistyön kannalta olennaista. Kyseisiä määräaikoja olisi näin ollen noudatettava samalla kun etsittyjen olisi voitava käyttää täysimääräisesti tämän direktiivin mukaisia oikeuksiaan eurooppalaista pidätysmääräystä koskevista menettelyissä.
- (48) Kunnes oikeusavusta annetaan unionin säädös, jäsenvaltioiden olisi sovellettava oikeusapua koskevaa kansallista lainsäädäntöään, jonka olisi oltava perusoikeuskirjan, Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen.
- (49) Unionin oikeuden vaikuttavuuden periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat oikeussuojakeinot yksilöille tämän direktiivin nojalla annettujen oikeuksien turvaamiseksi.
- (50) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että arvioitaessa epäillyn tai syytetyn lausuntoja tai todisteita, joiden hankkimisessa on loukattu hänen oikeuttaan käyttää avustajaa, tai tapauksissa, joissa on poikettu tästä oikeudesta tämän direktiivin mukaisella päätöksellä, puolustuksen oikeuksia ja menettelyn oikeudenmukaisuutta kunnioitetaan. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö, jossa on vahvistettu, että puolustuksen oikeuksia vahingoitetaan lähtökohtaisesti peruuttamattomasti, jos tuomion perusteena käytetään lausuntoja, jotka syytetty on antanut itseään vastaan poliisikuulustelussa ilman mahdollisuutta käyttää avustajaa. Tämän ei pitäisi vaikuttaa lausuntojen käyttöön muihin kansallisen lain nojalla hyväksyttäviin tarkoituksiin, kuten tarpeeseen toteuttaa kiireellisiä tutkintatoimia, jotta vältettäisiin muiden rikosten suorittaminen tai henkilöihin kohdistuvat vakavat haittavaikutukset, tai kiireelliseen tarpeeseen estää rikosoikeudellisten menettelyjen merkittävä vaarantuminen, kun avustajan hankkiminen tai tutkinnan viivyttäminen häiritäisi peruuttamattomasti vakavaa rikosta koskevaa meneillään olevaa tutkimusta. Tämän ei pitäisi myöskään vaikuttaa todisteiden hyväksyttävyyttä koskeviin kansallisiin sääntöihin tai järjestelmiin, eikä tämä saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa järjestelmää, jossa kaikki olemassa olevat todisteet voidaan esittää tuomioistuimelle tai tuomarille arvioimatta tällaisten todisteiden hyväksyttävyyttä erikseen tai ennakolta.
- (51) Velvollisuus huolehtia epäillyistä tai syytetyistä, jotka ovat mahdollisesti heikossa asemassa, on edellytys lainkäytön oikeudenmukaisuudelle. Syyttäjien, lainvalvontaviranomaisten ja oikeusviranomaisten olisi sen vuoksi helpotettava tällaisten henkilöiden osalta tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien käyttöä, esimerkiksi ottamalla huomioon mahdollisen haavoittuvuuden, joka vaikuttaa heidän kykyynsä käyttää oikeutta avustajaan ja saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle, ja toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että nämä oikeudet taataan.
- (52) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita, joihin kuuluvat muun muassa kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kieltö, oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus henkilökohtaiseen koskemattomuuteen, lapsen oikeudet, vammaisten integroituminen yhteiskuntaan, oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoin ja oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen. Tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava, että siltä osin kuin tämän direktiivin säännökset vastaavat Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja oikeuksia, ne pannaan täytäntöön yhdenmukaisesti mainitun sopimuksen määräysten kanssa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- (54) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä. Jäsenvaltiot voivat laajentaa tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia paremman suojan tason tarjoamiseksi. Parempi suojan taso ei saisi olla este oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroiselle tunnustamiselle, jota näiden vähimmäissääntöjen on tarkoitus helpottaa. Suojan taso ei saisi milloinkaan alittaa perusoikeuskirjassa tai Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, sellaisena kuin sitä tulkitaan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä, määrättyjä vaatimuksia.
- (55) Tässä direktiivissä edistetään lasten oikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan neuvoston hyväksymät ohjeet lapsiystävällisestä oikeudenkäytöstä ja erityisesti niiden määräykset lapsille annettavista tiedoista ja neuvonnasta. Tällä direktiivillä varmistetaan, että epäillyille tai syytetyille, myös lapsille, annetaan riittävät tiedot, joiden perusteella he voivat ymmärtää tämän direktiivin mukaisesta oikeudesta luopumisen seuraukset, ja että luopuminen tapahtuu vapaaehtoisesti ja yksiselitteisesti. Jos epäilty tai syytetty on lapsi, lapsen vapaudenmenetyksestä ja sen syistä olisi ilmoitettava mahdollisimman pian vanhempainvastuunkantajalle. Jos tällaisten tietojen antaminen vanhempainvastuunkantajalle on lapsen edun vastaista, asiasta

olisi ilmoitettava toiselle sopivalle aikuiselle, kuten sukulaiselle. Tämä ei saisi rajoittaa kansallisen lainsäädännön säännöksiä, jotka edellyttävät, että erikseen määritetyille viranomaisille, laitoksille tai henkilöille, erityisesti lasten suojelusta tai hyvinvoinnista vastaaville viranomaisille, laitoksille tai henkilöille, ilmoitetaan lapsen vapaudenmenetyksestä. Jäsenvaltioiden olisi pidätyttävä rajoittamasta yhteydenpitoa kolmanteen henkilöön koskevan oikeuden käyttöä tai siirtämistä sitä myöhempään ajankohtaan vapautensa menettäneiden epäiltyjen tai syytettyjen lasten kohdalla, erittäin poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta. Kun sovelletaan myöhempään ajankohtaan siirtämistä, lasta ei kuitenkaan saisi missään tapauksessa pitää eristyksissä, ja hänen olisi sallittava pitää yhteyttä esimerkiksi lasten suojelusta tai hyvinvoinnista vastaavaan laitokseen tai henkilöön.

- (56) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteitä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (57) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat vähimmäissääntöjen vahvistaminen oikeudelle käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevista menettelyistä ja oikeudelle saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle sekä pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainituissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (58) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (59) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä, jotka koskevat rikosoikeudellisissa menettelyissä epäillyn tai syytetyn ja puitepäättöksessä 2002/584/YOS tarkoitetun menettelyn, jäljempänä 'eurooppalaista pidätysmääräystä koskeva menettely', kohteena olevan henkilön oikeuksia käyttäen avustajaa, saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle henkilölle sekä pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan rikosoikeudellisissa menettelyissä epäiltyyn tai syytettyyn siitä lähtien, kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet hänelle joko virallisella ilmoituksella tai muulla tavoin tiedon siitä, että häntä epäillään tai syytetään rikoksesta, ja riippumatta siitä, onko hän menettänyt vapautensa. Sitä sovelletaan siihen saakka kunnes kyseinen menettely on saatettu päätökseen, mikä tarkoittaa sen kysymyksen lopullista ratkaisemista, onko epäilty tai syytetty tehnyt rikoksen, sekä tarvittaessa tuomion antamista ja muutoksenhaun ratkaisemista.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan 10 artiklan mukaisesti eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan menettelyn kohteena olevaan henkilöön, jäljempänä 'etsitty', siitä lähtien, kun hänet pidätetään täytäntöönpanojäsenvaltiossa.
3. Tätä direktiiviä sovelletaan myös, samoilla 1 kohdassa säädetyillä edellytyksillä, sellaisiin muihin henkilöihin kuin epäiltyihin tai syytettyihin, joista poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen suorittamien kuulustelujen aikana tulee epäiltyjä tai syytettyjä.
4. Kun kyse on vähäisistä rikkomuksista ja
 - a) jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että jokin muu viranomainen kuin tuomioistuin, jolla on toimivalta rikosasioissa, määrää rangaistuksen, ja tällaisen rangaistuksen määräämisestä on mahdollista valittaa tällaiseen tuomioistui-meen tai saattaa se tällaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi; tai
 - b) jos rangaistukseksi ei voida määrätä vapaudenmenetystä,

tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan menettelyihin tuomioistui-messa, jolla on toimivalta rikosasioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Tätä direktiiviä on joka tapauksessa sovellettava kaikilta osin, jos epäilty tai syytetty menettää vapautensa, riippumatta siitä, missä vaiheessa rikosoikeudellinen menettely on.

3 artikla

Oikeus käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että epäillyllä ja syytetyllä on oikeus käyttää avustajaa sellaisena ajankohtana ja sellaisella tavalla, että hän voi käytännössä ja tehokkaasti käyttää puolustautumisoikeuksiaan.

2. Epäillyllä tai syytetyllä on oikeus käyttää avustajaa ilman aiheutonta viivästystä. Epäillyllä tai syytetyllä on joka tapauksessa oikeus käyttää avustajaa mistä hyvänsä seuraavasta ajankohdasta alkaen, sen mukaan mikä niistä on aikaisin:

- a) ennen kuin poliisi tai muu lainvalvonta- tai oikeusviranomaisen kuulustelee häntä;
- b) tutkinta- tai muiden toimivaltaisten viranomaisten suorittaessa tutkintatoimia tai muita todisteiden keräämistöimiä 3 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- c) ilman aiheutonta viivästystä vapaudenmenetyksen jälkeen;
- d) hyvissä ajoin ennen rikosasioissa toimivaltaiseen tuomioistuimeen kutsutun epäillyn tai syytetyn kuulemistä kyseisessä tuomioistuimessa.

3. Oikeus käyttää avustajaa tarkoittaa seuraavaa:

- a) jäsenvaltioiden on huolehdittava, että epäillyllä tai syytetyllä on oikeus tavata yksityisesti avustajaa, joka edustaa häntä, ja pitää yhteyttä tämän kanssa, myös ennen poliisin tai muun lainvalvonta- tai oikeusviranomaisen suorittamaa kuulustelua;
- b) jäsenvaltioiden on huolehdittava, että epäillyllä tai syytetyllä on oikeus siihen, että hänen avustajansa on läsnä ja osallistuu tosiasiallisesti hänen kuulusteluunsa. Tällaiseen osallistumiseen olisi sovellettava kansallisen lainsäädännön mukaisia menettelyjä, edellyttäen, että kyseiset menettelyt eivät rajoita kyseessä olevan oikeuden tosiasiallista käyttöä ja olen-naista tarkoitusta. Kun avustaja osallistuu kuulusteluun, osallistuminen on kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kirjaamisen menettelyä käyttäen;
- c) jäsenvaltioiden on huolehdittava, että epäillyllä tai syytetyllä on vähintään oikeus siihen, että hänen avustajansa on läsnä seuraavien tutkintatoimien tai todisteiden keräämistöimien yhteydessä, jos kyseisistä toimista on säädetty kansallisessa lainsäädännössä ja jos epäillyn tai syytetyn on oltava tai hän saa olla läsnä kyseisen toimen aikana;

i) ryhmätunnistukset;

ii) vastakkainkuulustelut;

iii) rikospaikan rekonstruoinnit.

4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä asettamaan saataville yleistä tietoa, jonka avulla epäillyt tai syytetty voivat hankkia avustajan helpommin.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että epäilty tai syytetty, joka on menettänyt vapautensa, voi käyttää tosiasiallisesti oikeuttaan avustajaan, jollei hän ole luopunut tästä oikeudesta 9 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta avustajan pakollista läsnäoloa koskevien kansallisten säännösten soveltamista.

5. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa ja vain ennen oikeudenkäyntiä väliaikaisesti poiketa 2 kohdan c alakohdassa säädetyn oikeuden soveltamisesta, jos epäillyn tai syytetyn maantieteellisesti syrjäisen olinpaikan vuoksi ei ole mahdollista turvata oikeutta käyttää avustajaa ilman aiheutonta viivästystä vapaudenmenetyksen jälkeen.

6. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa ja vain oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa väliaikaisesti poiketa 3 kohdassa säädettyjen oikeuksien soveltamisesta siltä osin kuin tämä on tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen perusteltua jommastakummasta seuraavasta pakottavasta syystä:

- a) jos on kiireellinen tarve ehkäistä henkilön henkeen, vapautteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset;
- b) jos tutkintaviranomaisten on välttämätöntä toteuttaa välittömiä toimia, jotta estetään rikosoikeudellisten menettelyjen merkittävä vaarantuminen.

4 artikla

Luottamuksellisuus

Jäsenvaltioiden on kunnioitettava epäillyn tai syytetyn ja hänen avustajansa välisen yhteydenpidon luottamuksellisuutta käytettäessä tämän direktiivin mukaista oikeutta avustajaan. Tällaiseen yhteydenpitoon kuuluvat tapaamiset, kirjeenvaihto, puhelinkeskustelut ja muunlainen kansallisen lainsäädännön nojalla sallittu yhteydenpito.

5 artikla

Oikeus saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle henkilölle

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että epäillyllä ja syytetyillä, jotka ovat menettäneet vapautensa, on halutessaan oikeus saada tieto vapaudenmenetyksestään ilmoitetuksi ilman aiheutonta viivästystä vähintään yhdelle nimeämälleen henkilölle, kuten sukulaiselle tai työnantajalle.

2. Jos epäilty tai syytetty on lapsi, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vapaudenmenetyksestä ja sen syistä ilmoitetaan mahdollisimman pian vanhempainvastuunkantajalle, paitsi jos tämä on vastoin lapsen etua, jolloin asiasta on ilmoitettava jollekin muulle sopivalle aikuiselle. Tätä kohtaa sovellettaessa lapseksi katsotaan alle 18-vuotias henkilö.

3. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti poiketa 1 ja 2 kohdassa säädettyjen oikeuksien soveltamisesta, jos tämä on tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen perusteltua jommastakummasta seuraavasta pakottavasta syystä:

- a) jos on kiireellinen tarve ehkäistä henkilön henkeen, vapautteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset; tai
- b) jos on kiireellinen tarve estää tilanne, jossa rikosoikeudelliset menettelyt voisivat merkittävästi vaarantua.

4. Jos jäsenvaltiot poikkeavat väliaikaisesti 2 kohdassa säädetyn oikeuden soveltamisesta, niiden on huolehdittava siitä, että lasten suojelusta tai hyvinvoinnista vastaavalle viranomaiselle ilmoitetaan ilman aiheetonta viivästystä lapsen vapaudenmenetyksestä.

6 artikla

Oikeus yhteydenpitoon kolmansien henkilöiden kanssa vapaudenmenetyksen aikana

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että epäillyillä ja syytetyillä, jotka ovat menettäneet vapautensa, on oikeus pitää yhteyttä ilman aiheetonta viivästystä vähintään yhteen nimeämäänsä kolmanteen henkilöön, kuten sukulaiseen.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdassa tarkoitetun oikeuden käyttöä tai siirtää sen myöhempään ajankohtaan, ottaen huomioon pakottavat vaatimukset tai oikeasuhteiset toiminnalliset vaatimukset.

7 artikla

Oikeus pitää yhteyttä konsuliviranomaisiin

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vapautensa menettäneellä epäillyllä tai syytetyllä, joka ei ole hänet pidättäneen jäsenvaltion kansalainen, on halutessaan oikeus saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi ilman aiheetonta viivästystä sen valtion konsuliviranomaisille, jonka kansalainen hän on, ja pitää näihin viranomaisiin yhteyttä. Kun epäillyllä tai syytetyllä on kaksi tai useampia kansalaisuuksia, hän voi kuitenkin valita, mille konsuliviranomaisille mahdollisesti ilmoitetaan vapaudenmenetyksestä ja kehen hän haluaa pitää yhteyttä.

2. Epäillyllä ja syytetyllä on halutessaan oikeus myös ottaa vastaan konsuliviranomaistensa vierailuja, keskustella ja olla kirjeenvaihdossa näiden kanssa sekä oikeus siihen, että nämä

järjestävät hänelle oikeudellisen edustuksen, edellyttäen, että nämä viranomaiset hyväksyvät sen.

3. Tässä artiklassa säädettyjen oikeuksien käyttämistä voidaan säännellä kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisissa menettelyissä edellyttäen, että kyseinen lainsäädäntö ja kyseiset menettelyt mahdollistavat niiden tarkoitusten täyden toteutumisen, joita varten nämä oikeudet ovat olemassa.

8 artikla

Väliaikaisten poikkeuksien soveltamista koskevat yleiset edellytykset

1. Edellä olevan 3 artiklan 5 tai 6 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisten väliaikaisten poikkeusten on

- a) oltava oikeasuhteisia eivätkä ne saa ylittää sitä, mikä on välttämätöntä;
- b) oltava ajallisesti tiukasti rajoitettuja;
- c) oltava sellaisia, että ne eivät perustu yksinomaan väitetyn rikoksen lajiin tai vakavuuteen; ja
- d) oltava sellaisia, että ne eivät vaaranna menettelyn yleistä oikeudenmukaisuutta.

2. Väliaikaiset poikkeukset 3 artiklan 5 kohdan tai 6 kohdan nojalla voidaan sallia ainoastaan tapauskohtaisesti tehdyllä asianmukaisesti perustellulla päätöksellä, jonka tekee joko oikeusviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen edellyttäen, että tällainen päätös voidaan saattaa oikeudelliseen uudelleentarkasteluun. Asianmukaisesti perusteltu päätös on kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kirjaamismenettelyä käyttäen.

3. Väliaikaiset poikkeukset 5 artiklan 3 kohdan nojalla voidaan sallia ainoastaan tapauskohtaisesti päätöksellä, jonka tekee joko oikeusviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen, edellyttäen, että tällainen päätös voidaan saattaa oikeudelliseen uudelleentarkasteluun.

9 artikla

Oikeudesta luopuminen

1. Rajoittamatta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jonka nojalla avustajan läsnäolo tai apu on pakollista, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että luovuttaessa 3 tai 10 artiklassa tarkoitettua oikeudesta

- a) epäilty tai syytetty on saanut suullisesti tai kirjallisesti selvät ja riittävät tiedot selkeällä ja helposti ymmärrettävällä kielellä kyseisen oikeuden sisällöstä ja siitä luopumisen mahdollisista seurauksista; ja

b) luopuminen tapahtuu vapaaehtoisesti ja yksiselitteisesti.

2. Tiedot luopumisesta, joka voidaan tehdä kirjallisesti tai suullisesti, ja olosuhteista, joissa luopuminen tapahtui, on kirjattava asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kirjaa-mismenettelyä käyttäen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että epäilty tai syytetty voi myöhemmin peruuttaa luopumisen missä tahansa rikosoikeudellisen menettelyn vaiheessa ja että hänelle ilmoitetaan tästä mahdollisuudesta. Tällainen peruuttaminen tulee voimaan siitä hetkestä, jolloin se tehdään.

10 artikla

Oikeus käyttää avustajaa eurooppalaista pidätysmääräystä koskeissa menettelyissä

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että etsityllä henkilöllä on oikeus käyttää avustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa sen jälkeen, kun hänet on pidätetty eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla.

2. Avustajan käyttämistä täytäntöönpanojäsenvaltiossa koskevan oikeuden sisällön osalta etsityllä on seuraavat oikeudet kyseisessä jäsenvaltiossa:

a) oikeus käyttää avustajaa sellaisena ajankohtana ja sellaisella tavalla, että etsitty voi tehokkaasti käyttää oikeuksiaan ja joka tapauksessa ilman aiheetonta viivästystä vapaudenmenetyksen jälkeen;

b) oikeus tavata avustajaa, joka edustaa häntä, ja pitää tähän yhteyttä;

c) oikeus siihen, että hänen avustajansa on läsnä ja, kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen mukaisesti, osallistuu täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen suorittamaan etsityn kuulemiseen. Jos avustaja osallistuu kuulemiseen, osallistuminen on kirjattava kansallisen lainsäädännön mukaista kirjaamismenettelyä käyttäen.

3. Edellä 4, 5, 6, 7 ja 9 artiklassa ja, jos 5 artiklan 3 kohdan mukaista väliaikaista poikkeusta sovelletaan, 8 artiklassa säädettyjä oikeuksia sovelletaan soveltuvin osin eurooppalaista pidätysmääräystä koskeviin menettelyihin täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

4. Täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivästystä vapaudenmenetyksen jälkeen ilmoitettava etsitylle, että tällä on oikeus nimetä avustaja pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa. Pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion avustaja voi avustaa täytäntöönpanojäsenvaltion avustajaa antamalla tälle tietoja ja neuvoja, jotta etsitty voi tosiasiallisesti käyttää puitepäätöksen 2002/584/YOS mukaisia oikeuksiaan.

5. Jos etsitty haluaa käyttää oikeutta nimetä avustaja pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa eikä hänellä jo ole tällaista avustajaa, täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta pidätysmääräyksen antaneelle jäsenvaltiolle. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen

viranomaisen on ilman aiheetonta viivästystä annettava etsitylle tietoja, jotka helpottavat avustajan nimeämistä siellä.

6. Etsityn oikeus nimetä avustaja pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa ei rajoita puitepäätöksessä 2002/584/YOS vahvistettujen määräaikaisten soveltamista tai täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen velvoitetta päättää kyseisten määräaikaisten kuluessa ja mainitussa puitepäätöksessä määritellyin edellytyksin siitä, luovutetaanko henkilö.

11 artikla

Oikeusapu

Tämä direktiivi ei vaikuta oikeusapua koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön, jota on sovellettava perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti.

12 artikla

Oikeussuojakeinot

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että rikosoikeudellisissa menettelyissä epäillyllä tai syytetyllä sekä eurooppalaista pidätysmääräystä koskeissa menettelyissä etsityllä on käytössään kansallisen lainsäädännön mukaiset tehokkaat oikeussuojakeinot, jos tämän direktiivin mukaisia oikeuksia loukataan.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että rikosoikeudellisissa menettelyissä arvioitaessa epäillyn tai syytetyn lausumia tai todisteita, joiden hankkimisessa on loukattu hänen oikeuttaan käyttää avustajaa, tai poikettu tästä oikeudesta 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti tehdyllä päätöksellä, oikeutta puolustukseen ja oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuutta kunnioitetaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta todisteiden hyväksyttävyyttä koskevia kansallisia sääntöjä ja järjestelmiä.

13 artikla

Haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että haavoittuvassa asemassa olevien epäiltyjen ja syytettyjen erityistarpeet otetaan huomioon tätä direktiiviä sovellettaessa.

14 artikla

Suojan tason säilyttäminen

Tämän direktiivin säännösten ei ole katsottava rajoittavan perusoikeuskirjassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa tai muissa asiaa koskevista kansainvälisen oikeuden säännöksissä tai min-kään jäsenvaltion lainsäädännössä turvattuja oikeuksia tai menettelyllisiä takeita eikä poikkeavan niistä, jos nämä tarjoavat tätä direktiiviä korkeatasoisemman suojan.

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2016. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten nämä viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

16 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään 28 päivänä marraskuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän direktiivin noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien arvio 3 artiklan 6 kohdan soveltamisesta yhdessä 8 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, ja johon liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 22 päivänä lokakuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/50/EU,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2013,

säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽⁴⁾ 33 artiklan mukaan komission oli laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen direktiivin toiminnasta kertomus, johon sisältyy arvio kyseisen direktiivin 30 artiklan 4 kohdan mukaisen nykyisiä velkapapereita koskevan poikkeuksen päättämisestä 10 vuoden ajanjakson jälkeen ja kyseisen direktiivin toiminnan mahdollisista vaikutuksista Euroopan rahoitusmarkkinoihin.

(2) Toukokuun 27 päivänä 2010 komissio antoi direktiivin 2004/109/EY toiminnasta kertomuksen, jossa tuotiin esille osa-alueita, joilla direktiivillä luotua järjestelmää voi-

taisiin kehittää. Kertomuksessa osoitetaan erityisesti tarve yksinkertaistaa eräiden liikkeeseenlaskijoiden velvoitteita, jotta säännellyistä markkinoista tulisi entistä vetovoimaisemmat pääomaa hankkiville unionin pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille. Lisäksi nykyisen avoimuusjärjestelmän toimivuutta on parannettava erityisesti yhtiöiden omistusten julkisuuden näkökulmasta.

(3) Lisäksi 13 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – Yhdessä uuteen kasvuun” komissio mainitsi tarpeen muuttaa direktiiviä 2004/109/EY siten, että pieniin ja keskisuihin yrityksiin sovellettavat velvoitteet muutetaan oikeasuhteisemmiksi heikentämättä kuitenkaan sijoittajansuojan tasoa.

(4) Komission kertomuksen ja komission tiedonannon mukaan olisi syytä vähentää pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille koituvaa hallinnollista rasitusta, joka liittyy arvopapereiden ottamiseen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, jotta näiden yritysten pääomien saanti helpottuisi. Velvoitteet julkaista osavuotisia johdon selvityksiä tai neljännesvuosittain julkaistavia tilinpäätöksiä muodostavat merkittävän rasitteen monille pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, muttei ole välttämätön sijoittajansuojan näkökulmasta. Kyseiset velvoitteet myös kannustavat lyhyen aikavälin menestykseen ja tekevät pitkäjänteisestä sijoittamisesta vähemmän houkuttelevaa. Jos kestävästä arvon luomisesta ja pitkälle aikavälille suuntautuvista sijoitusstrategioista halutaan tehdä houkuttelevia, on välttämätöntä vähentää liikkeeseenlaskijoihin kohdistuvaa lyhyen aikavälin painetta ja kannustaa sijoittajia pitemmälle aikavälille suuntautuvaan ajatteluun. Tämän vuoksi olisi luovuttava vaatimuksesta julkaista osavuotisia johdon selvityksiä.

(5) Jäsenvaltioiden ei olisi sallittava edellyttää kansallisessa lainsäädännössään taloudellisten tietojen säännöllistä julkistamista useammin kuin vuosittainpäätökset ja puolivuotiskatsaukset. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vaatia liikkeeseenlaskijoita julkistamaan lisää taloudellisia tietoja, jos tällainen vaatimus ei muodosta merkittävää taloudellista rasitetta ja jos lisätiedonantovelvollisuus on oikeassa suhteessa sijoituspäätösten tekemiseen vaikuttaviin tekijöihin. Tällä direktiivillä ei rajoiteta alakohtaisessa

⁽¹⁾ EUVL C 93, 30.3.2012, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 78.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. lokakuuta 2013.

⁽⁴⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

unionin lainsäädännössä mahdollisesti asetettua lisätiedonantovelvollisuutta, ja jäsenvaltiot voivat erityisesti vaatia rahoituslaitoksia julkistamaan säännöllisesti lisää taloudellisia tietoja. Lisäksi säännellyt markkinat voivat vaatia liikkeeseenlaskijoita, joiden arvopaperit on otettu siellä kaupankäynnin kohteeksi, julkistamaan säännöllisesti lisää taloudellisia tietoja kyseisten markkinoiden kaikilla segmenteillä tai joillain niistä.

- (6) Jouston lisäämiseksi ja sitä kautta hallinnollisen rasitteen keventämiseksi määräaikaa puolivuotiskatsausten julkistamiselle olisi pidennettävä kolmeen kuukauteen tarkastelujakson päättymisestä. Kun liikkeeseenlaskijat voivat julkistaa puolivuotiskatsauksensa pidemmän ajanjakson kuluessa, pienten ja keskisuurten liikkeeseenlaskijoiden katsaukset saavat todennäköisesti enemmän huomiota markkinaosapuolilta ja näin ollen kyseisten liikkeeseenlaskijoiden näkyvyys paranee.
- (7) Valtioille suoritettujen maksujen suuremman avoimuuden takaamiseksi liikkeeseenlaskijoiden, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja jotka toimivat kaivos- ja kaivannaisteollisuudessa tai aarniometsien hakkuuteollisuudessa, olisi julkaistava vuosittain erillinen kertomus maksuista, joita ne ovat toimintamaissaan suorittaneet valtiolle. Kertomuksessa esitettyjen maksutyypin olisi oltava vertailukelpoisia niiden maksutyypin kanssa, jotka julkistetaan kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevan aloitteen (EITI) nojalla. Valtiolla suoritettujen maksujen julkistamisella olisi tarjottava kansalaisyhteiskunnan ja sijoittajien käyttöön tietoja, joiden perusteella runsaasti resursseja hallussaan pitävien maiden hallituksia voitaisiin vaatia ilmoittamaan luonnonvarojen hyödyntämisestä saamansa tulot. Tällä aloitteella täydennetään myös metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa koskevaa Euroopan unionin toimintasuunnitelmaa (EU FLEGT) sekä puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saatavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20 päivänä lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010⁽¹⁾ säännöksiä, joiden mukaan puutuotteilla kauppaa käyvien on noudatettava asianmukaista huolellisuutta, jotta laittomasti korjattua puuta ei pääsisi unionin markkinoille. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yrityksestä vastaavien elinten jäsenillä, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, on velvollisuus varmistaa, että kertomus valtiolle suoritetuista maksuista on heidän parhaan tietämyksensä ja kykyjensä mukaan laadittu tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Vaatimukset on määritelty tarkemmin tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽²⁾ 10 luvussa.

- (8) Avoimuuden ja sijoittajansuojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi vaadittava direktiivin 2013/34/EU 10 luvun mukaisesti seuraavien periaatteiden soveltamista valtiolle suoritettujen maksujen ilmoittamisessa: olennaisuus (tilikauden kuluessa suoritettuja alle 100 000 euron määrisiä maksuja ei tarvitse ottaa kertomuksessa huomioon, riippumatta siitä, oliko ne suoritettu yksittäisenä maksuna vai sarjana toisiinsa liittyviä maksuja); valtio- ja hankekohtaisuus (valtiolle suoritettut maksut olisi ilmoitettava valtio- ja hankekohtaiselta pohjalta); maailmanlaajuisuus (mitään poikkeuksia, joilla on vääristävä vaikutus tai jotka antavat liikkeeseenlaskijoille mahdollisuuden käyttää hyväksi löyhiä avoimuutta koskevia vaatimuksia, ei olisi myönnettävä esimerkiksi tietyissä maissa toimiville liikkeeseenlaskijoille); kattavuus (kaikista valtiolle suoritetuista asiaankuuluvista maksuista olisi ilmoitettava direktiivin 2013/34/EU 10 luvun ja sitä tukevien johdanto-osan kappaleiden mukaisesti).

- (9) Rahoitusalalla tapahtunut tuotekehittely on johtanut sellaisten uudentyypisten rahoitusvälineiden luomiseen, joissa sijoittajat ottavat osaa yritysten taloudelliseen riskiin. Näiden julkistamisesta ei ole säännöksiä direktiivissä 2004/109/EY. Näiden välineiden avulla yrityksistä voitaisiin hankkia salassa osakkeita, mikä saattaa johtaa markkinoiden väärinkäyttöön ja antaa väärän ja harhaanjohtavan vaikutelman julkisesti noteerattujen yhtiöiden taloudellisista omistussuhteista. Jotta voidaan varmistaa, että liikkeeseenlaskijat ja sijoittajat tuntevat yritysten omistusrakenteet täysin, olisi rahoitusvälineet määriteltävä direktiivissä niin, että määritelmä kattaa kaikki välineet, joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus osakkeiden omistamiseen ja osakkeiden hankkimisoikeuksiin.

- (10) Rahoitusvälineet, joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus osakkeiden omistamiseen ja oikeuteen hankkia niitä ja jotka mahdollistavat käteissuorituksen, olisi laskettava niin kutsutun delta-mukautuksen perusteella kertomalla kohde-etuutena olevien osakkeiden nimellismäärä välineen delta-arvolla. Delta-arvo osoittaa, miten paljon rahoitusvälineen teoreettinen arvo muuttuisi kohde-etuutena olevan välineen hinnan muuttuessa, ja antaa tarkan kuvan haltijan kohde-etuutena olevaan välineeseen liittyvästä riskistä. Tämä lähestymistapa on valittu sen varmistamiseksi, että sijoittajan käytettävissä olevat tiedot äänioikeuksista kokonaisuudessaan ovat mahdollisimman tarkat.

- (11) Merkittävien omistusosuuksien riittävän avoimuuden varmistamiseksi olisi lisäksi vaadittava uusi ilmoitus, jossa julkistetaan omistusten luonteesta tapahtuneet muutokset sellaisissa tapauksissa, joissa rahoitusvälineiden haltija harjoittaa oikeuttaan hankkia osakkeita ja kohde-etuutena oleviin osakkeisiin liittyvän äänioikeuden kokonaisuus ylittää ilmoitusrajan ilman, että aiemmin ilmoitettujen omistusten kokonaisprosenttiosuus muuttuu.

⁽¹⁾ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.

- (12) Yhdenmukaistetulla järjestelmällä, joka koskisi huomattavien äänioikeuksien omistussuoksien julkistamista erityisesti laskettaessa yhteen osakeomistusten ja rahoitusvälineiden omistukset, lisättäisiin oikeusvarmuutta, parannettaisiin avoimuutta ja vähennettäisiin rajatylittävää toimintaa harjoittavien sijoittajien hallinnollista rasitusta. Jäsenvaltioiden ei tämän vuoksi pitäisi sallia vahvistavan direktiivin 2004/109/EY säännöksiä tiukempia säännöksiä siltä osin kuin kyse on ilmoittamiseen sovellettavien raja-arvojen laskemisesta, osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien omistusoikeuksien laskemisesta yhteen rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien omistusoikeuksien kanssa ja ilmoittamista koskeviin vaatimuksiin sovellettavista poikkeuksista. Ottaen huomioon omistuskeskittymissä eri puolilla unionia vallitsevat erot ja jäsenvaltioiden yhtiöoikeudessa eri puolilla unionia vallitsevat erot, jotka johtavat siihen, että tiettyjen liikkeeseenlaskijoiden osalta osakkeiden kokonaismäärä poikkeaa äänioikeuksien kokonaismäärästä, jäsenvaltioille pitäisi kuitenkin sallia mahdollisuus asettaa sekä alhaisempia että täydentäviä rajoja äänioikeuksien omistussuoksien julkistamiselle ja vaatia vastaavia ilmoituksia pääomaomistuksiin perustuvien raja-arvojen osalta. Lisäksi jäsenvaltioille olisi edelleen sallittava mahdollisuus asettaa tiukempia velvoitteita kuin direktiivissä 2004/109/EY säädetään ilmoittamisen sisällön (kuten osakkeenomistajien aikomusten ilmoittaminen), menettelyn ja ajankohdan osalta ja vaatia lisätietoja huomattavista omistussuoksista, mistä ei säädetä direktiivissä 2004/109/EY. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti myös voitava edelleen soveltaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat julkisia ostotarjouksia, sulautumisia ja muita järjestelyitä, joilla on vaikutusta sellaisten yritysten omistukseen tai määräysvaltaan, joiden valvonnasta vastaavat jäsenvaltioiden julkisista ostotarjouksista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti nimeämät viranomaiset, jotka määräävät direktiiviä 2004/109/EY tiukempia julkistamisvaatimuksia.
- (13) Merkittävien omistussuoksien julkistamista koskevan järjestelmän johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja avoimuuden riittävä taso olisi varmistettava teknisillä standardeilla. Olisi tehokasta ja tarkoituksenmukaista antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) tehtäväksi laatia ja toimittaa komissiolle luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja. Komission olisi hyväksyttävä EAMV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotta se voisi määritellä tarkemmin ehdot, joiden vallitessa sovelletaan merkittävien äänioikeuksien omistussuoksien julkistamisessa nykyisin olevia poikkeuksia. Asiantuntemuksensa turvin EAMV:n olisi erityisesti määriteltävä poikkeustapaukset ja otettava huomioon niiden mahdollinen väärinkäyttö julkistamisvelvoitteen kiertämistarkoituksessa.
- (14) Jotta voitaisiin ottaa huomioon tekninen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä rahoitusvälineiden merkittävistä omistussuoksista tehtävän ilmoituksen sisällön täsmentämisestä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (15) Rajatylittävän sijoitustoiminnan helpottamiseksi sijoittajilla olisi oltava vaivaton pääsy kaikkien unionin alueella sijaitsevien julkisesti noteerattujen yhtiöiden säänneltyihin tietoihin. Nykyisellä virallisesti nimettyjen säänneltyjen tietojen kansallisten keskitettyjen säilytysjärjestelmien verkostolla ei kuitenkaan pystytty varmistamaan, että kyseisiä tietoja pystyttäisiin vaihtaa hakemaan eri puolilla unionia. Jotta voitaisiin varmistaa tietojen rajatylittävä tarkastelu ja ottaa huomioon rahoitusmarkkinoilla ja viestintätekniologiassa tapahtunut kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä niiden vähimmäisvaatimusten täsmentämisestä, jotka koskevat säänneltyjen tietojen levittämistä, niiden saatavuutta unionin tasolla sekä niiden keskitettyä säilytysjärjestelmää. Komissiolle, jota avustaa EAMV, annettava myös valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on parantaa virallisesti nimettyjen säänneltyjen tietojen kansallisten säilytysjärjestelmien verkoston toimintaa ja kehittää säänneltyyn tietoon pääsyä koskevia teknisiä kriteerejä unionin tasolla, ja jotka koskevat erityisesti säänneltyjen tietojen hakemiseen unionin tasolla tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen toimintaa. EAMV:n olisi kehitettävä ja käytettävä verkkoportaalia, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, jäljempänä 'yhteyspiste'.
- (16) Direktiivin 2004/109/EY velvoitteiden noudattamisen parantamiseksi ja komission 9 päivänä joulukuuta 2010 antaman tiedonannon "Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla" mukaisesti seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia olisi vahvistettava ja niiden olisi täytettävä eräitä olennaisia vaatimuksia, jotka koskevat hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, keskeisiä seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruutta. Seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien olisi oltava käytettävissä ainakin direktiivin 2004/109/EY keskeisten säännösten rikkomistapauksissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää niitä myös muissa olosuhteissa. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että sovellettaviin hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin sisältyy mahdollisuus määrätä taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria, jotta niillä on varoittava vaikutus. Jos säännöksiä rikkonut on oikeushenkilö, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää seuraamusten soveltamisesta kyseisen oikeushenkilön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniin tai kaikkiin muihin henkilöihin, joiden voidaan katsoa olevan kansallisen lainsäädännössä säädetyin edellytyksin vastuussa rikkomisesta. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava

⁽¹⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

säättää äänioikeuden käyttämisen pidättämisestä tai mahdollisuudesta pidättää äänioikeuden käyttäminen osakkeiden ja rahoitusvälineiden haltijoiden osalta, jotka eivät täyty ilmoittamista koskevia vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että äänioikeuksien pidättämistä on sovellettava ainoastaan vakavimpiin rikkomisiin. Direktiivissä 2004/109/EY olisi viitattava sekä hallinnollisiin seuraamuksiin että toimenpiteisiin kaikkien sellaisten tapauksen kattamiseksi, joissa säännöksiä ei noudateta, riippumatta siitä, määritelläänkö ne kansallisessa lainsäädännössä seuraamuksiksi vai toimenpiteiksi, eikä sen olisi rajoitettava jäsenvaltioiden lainsäädännön rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevia säännöksiä.

Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää lisäseuraamuksista tai -toimenpiteistä ja suuremmista hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista kuin direktiivissä 2004/109/EY säädetään ottaen huomioon, että puhtaiden ja avointen markkinoiden tukemiseksi tarvitaan riittävän varoittavia seuraamuksia. Seuraamuksia koskevat säännökset ja hallinnollisten seuraamusten julkistamista koskevat säännökset eivät muodosta ennakkotapausta muulle unionin lainsäädännölle, etenkin sääntöjen vakavamman rikkomisen osalta.

- (17) Jotta voidaan varmistaa, että päätöksillä, joilla määrätään hallinnollinen toimenpide tai seuraamus, on varoittava vaikutus suurelle yleisölle, ne olisi pääsääntöisesti julkistettava. Päätösten julkistaminen on myös tärkeä väline, jolla tiedotetaan markkinaosapuolille, millaista käyttäytymistä pidetään direktiivin 2004/109/EY rikkomisena, ja edistetään laajemmin hyvää käyttäytymistä markkinaosapuolten keskuudessa. Jos päätöksen julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusjärjestelmän vakauden tai käynnissä olevan virallisen tutkimuksen tai aiheuttaisi siinä määrin kuin se voidaan todeta asianomaisille laitoksille tai henkilöille suhteetonta ja vakavaa vahinkoa taikka jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakoarvioinnin perusteella suhteettomaksi, toimivaltaisen viranomaisen olisi kuitenkin voitava päättää lykätä tällaista julkistamista tai julkistaa tiedot ilman nimeä.
- (18) Muiden kuin pörssinoteerattujen arvopapereiden, kuten säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen talletustodistusten, kohtelun selkeyttämiseksi sekä avoimuuteen muodostuvien puutteiden välttämiseksi "liikkeeseenlaskijan" määritelmää olisi täsmennettävä niin, että se sisältäisi myös liikkeeseenlaskijat, jotka ovat laskeneet liikkeeseen muita kuin pörssinoteerattuja arvopapereita, mutta joita vastaavat talletustodistukset on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. On myös tarpeen muuttaa "liikkeeseenlaskijan" määritelmää siten, että siinä otetaan huomioon myös se seikka, että

eräissä jäsenvaltioissa säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen arvopapereiden liikkeeseenlaskijat voivat olla luonnollisia henkilöitä.

- (19) Direktiivin 2004/109/EY yksikkökohtaiselta nimellis-arvoltaan alle 1 000 euron velkapapereiden kolmannen maan liikkeeseenlaskijan tai osakkeiden kolmannen maan liikkeeseenlaskijan tapauksessa kotijäsenvaltio on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan m alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltio. Tällaisten kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden kotijäsenvaltion määrittämisen selkeyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi tämän ilmaisen määritelmää olisi muutettava sen vahvistamiseksi, että kotijäsenvaltion on oltava liikkeeseenlaskijan niiden jäsenvaltioiden joukosta valitsema jäsenvaltio, joissa sen arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.
- (20) Kaikkien liikkeeseenlaskijoiden, joiden arvopapereita otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla unionissa, olisi oltava jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät velvoitteensa. Ne liikkeeseenlaskijat, joiden on direktiivin 2004/109/EY nojalla valittava kotijäsenvaltionsa mutta jotka eivät ole tätä tehneet, voivat välttää kaikkien unionin toimivaltaisten viranomaisten valvonnan. Tästä syystä direktiiviä 2004/109/EY olisi muutettava siten, että sillä määritetään sellaisten liikkeeseenlaskijoiden kotijäsenvaltio, jotka eivät ole kolmen kuukauden määräajan kuluessa ilmoittaneet, minkä valtion ne valitsevat kotijäsenvaltiokseen. Tällaisissa tapauksissa kotijäsenvaltion olisi oltava jäsenvaltio, jossa liikkeeseenlaskijan arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Jos arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kaikki kyseiset jäsenvaltiot ovat kotijäsenvaltioita, kunnes liikkeeseenlaskija valitsee ja ilmoittaa yhden ainoan kotijäsenvaltion. Tällä kannustettaisiin kyseisiä liikkeeseenlaskijoita valitsemaan kotijäsenvaltio ja ilmoittamaan valinnastaan toimivaltaisille viranomaisille ja annettaisiin samalla toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat valtuudet toimia, kunnes liikkeeseenlaskija on ilmoittanut valitsemansa kotijäsenvaltion.
- (21) Direktiivin 2004/109/EY mukaan yksikkökohtaiselta nimellis-arvoltaan vähintään 1 000 euron velkapapereiden liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiota koskeva valinta on voimassa kolmen vuoden ajan. Kuitenkin jos liikkeeseenlaskijan arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiossa mutta niitä otetaan kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tällaisella liikkeeseenlaskijalla ei ole suhdetta sen alun perin valitsemaan kotijäsenvaltioon, jos sen sääntömääräinen kotipaikka ei ole kyseisessä valtiossa. Tällaisen liikkeeseenlaskijan olisi voitava valita yksi vastaanottavista

(1) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

jäsenvaltioistaan tai jäsenvaltio, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, uudeksi kotijäsenvaltiokseen ennen kolmen vuoden määräajan umpeutumista. Samaa mahdollisuutta valita uusi kotijäsenvaltio sovellettaisiin myös yksikkökohtaiselta nimellisarvoltaan alle 1 000 euron velkapaperien kolmannen maan liikkeeseenlaskijaan tai osakkeiden kolmannen maan liikkeeseenlaskijaan, jonka arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiossa mutta otetaan edelleen kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

- (22) Kotijäsenvaltio olisi määriteltävä direktiiveissä 2004/109/EY ja 2003/71/EY yhdenmukaisesti. Tältä osin, jotta varmistettaisiin, että valvonnasta vastaa asiaankuuluvien jäsenvaltio, direktiiviä 2003/71/EY olisi muutettava joustavuuden lisäämiseksi tilanteissa, joissa liikkeeseenlaskijan, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla sen kotijäsenvaltiossa mutta otetaan sen sijaan kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa.
- (23) Komission direktiivissä 2007/14/EY⁽¹⁾ on erityisesti säännöksiä, jotka koskevat liikkeeseenlaskijan valitsemasta kotijäsenvaltiosta ilmoittamista. Nämä säännöt olisi sisällytettävä direktiiviin 2004/109/EY. Sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja siinä jäsenvaltiossa, jossa on liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka, jos tämä jäsenvaltio ei ole kotijäsenvaltio eikä vastaanottava jäsenvaltio, saavat tietää liikkeeseenlaskijan valitseman kotijäsenvaltion, olisi kaikki liikkeeseenlaskijat velvoitettava ilmoittamaan valitsemansa kotijäsenvaltio kotivaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa on liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka, jos se on muu kuin niiden kotijäsenvaltio. Valitusta kotijäsenvaltiosta ilmoittamista koskevia sääntöjä olisi näin ollen muutettava.
- (24) Direktiivin 2004/109/EY vaatimus uusien lainojen liikkeeseenlaskun julkistamisesta on johtanut useisiin ongelmiin käytännön täytäntöönpanossa, ja vaatimuksen soveltamista pidetään monimutkaisena. Lisäksi vaatimus on osittain päällekkäinen arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun direktiivin 2003/71/EY sekä sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY⁽²⁾ vaatimusten kanssa, eikä se anna

markkinoille juurikaan lisätietoa. Tämän vuoksi ja liikkeeseenlaskijoille aiheutuvien tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden keventämiseksi kyseinen vaatimus olisi poistettava.

- (25) Vaatimus, jonka mukaan kaikista liikkeeseenlaskijan perustamisasiakirjaansa tai yhtiöjärjestykseensä tekemistä muutoksista on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, on osittain päällekkäinen osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/36/EY⁽³⁾ säädetyn samanlaisen vaatimuksen kanssa, mikä saattaa hämärtää toimivaltaisen viranomaisen roolia. Tämän vuoksi ja liikkeeseenlaskijoille aiheutuvien tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden keventämiseksi kyseinen vaatimus olisi poistettava.
- (26) Yhdenmukaistettu sähköinen raportointimuoto hyödyttäisi suuresti liikkeeseenlaskijoita, sijoittajia ja toimivaltaisia viranomaisia, sillä se tekisi raportoinnin helpommaksi ja edistäisi vuositilinpäätösten saatavuutta, analysointia ja vertailukelpoisuutta. Sen vuoksi vuositilinpäätösten laatiminen yhdenmukaista sähköistä raportointimuotoa käyttäen olisi tehtävä pakolliseksi 1 päivästä tammikuuta 2020, edellyttäen että EAMV on suorittanut kustannus-hyötyanalyysin. EAMV:n olisi laadittava komission hyväksyttäviksi luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään sähköinen raportointimuoto, ja viitattava asianmukaisesti nykyisiin ja tuleviin teknologisiin vaihtoehtoihin, kuten XBRL-formaattiin (eXtensible Business Reporting Language). EAMV:n olisi teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan järjestettävä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien avoimia julkisia kuulemisia, arvioitava perusteellisesti erilaisten teknisten vaihtoehtojen hyväksymisen mahdollisia vaikutuksia ja suoritettava jäsenvaltioissa asianmukaisia testejä, joista sen olisi raportoitava komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnosten toimittamisen yhteydessä. EAMV:n olisi laatiessaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia, jotka koskevat pankkeihin, rahoituksen välittäjiin ja vakuutusyhtiöihin sovellettavia raportointimuotoja, tehtävä säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽⁴⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽⁵⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) (EIOPA) kanssa, jotta voitaisiin ottaa huomioon näiden alojen erityispiirteet ja samalla varmistaa toimien johdonmukaisuus eri alojen välillä ja muodostaa yhteisiä kantoja. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 13 artiklan 3 kohdan nojalla, jolloin kyseiset standardit eivät tulisi voimaan.

⁽¹⁾ EUVL L 69, 9.3.2007, s. 27.

⁽²⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽³⁾ EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

- (27) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä loka-kuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ sovelletaan täysimääräisesti tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (28) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut ja perussopimuksessa vahvistetut periaatteet, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (29) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (30) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (31) Direktiivejä 2004/109/EY, 2003/71/EY ja 2007/14/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2004/109/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2004/109/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohhta seuraavasti:

”d) ’liikkeeseenlaskijalla’ yksityis- tai julkisoikeuden soveltamisalaan kuuluvaa luonnollista tai oikeus-

henkilöä, myös valtiota, jonka arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

Säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen talletustodistusten osalta liikkeeseenlaskijalla tarkoitetaan niiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijaa, joihin talletustodistukset oikeuttavat, riippumatta siitä, onko kyseiset arvopaperit otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla vai ei;”;

ii) muutetaan i alakohhta seuraavasti:

i) korvataan i alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— silloin kun tämän kotipaikka on kolmannessa maassa, liikkeeseenlaskijan niiden jäsenvaltioiden joukosta valitsemaa jäsenvaltiota, joissa sen arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Kotijäsenvaltion valinta on voimassa, ellei liikkeeseenlaskija ole valinnut iii alakohdan nojalla uutta kotijäsenvaltiota ja ilmoittanut valinnasta tämän alakohdan [i-kirjain alakohhta] toisen alakohdan mukaisesti;”;

ii) korvataan ii alakohhta seuraavasti:

”ii) jos liikkeeseenlaskija ei kuulu i alakohdan soveltamisalaan, tapauksen mukaan liikkeeseenlaskijan valitsemaa jäsenvaltiota, jossa liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka on, tai yhtä niistä jäsenvaltioista, joissa sen arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Liikkeeseenlaskija voi valita vain yhden jäsenvaltion kotijäsenvaltiokseen. Sen valinta on voimassa vähintään kolme vuotta, paitsi jos sen arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi millään säännellyillä markkinoilla unionissa tai jos liikkeeseenlaskijaan aletaan soveltaa i tai iii alakohtaa kyseisen kolmen vuoden kauden aikana;”;

iii) lisätään alakohhta seuraavasti:

”iii) jos liikkeeseenlaskijan arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla sen i alakohdan toisen luetelmakohtan tai ii alakohdan mukaisesti määritellyssä kotijäsenvaltiossa mutta sen arvopapereita otetaan sen sijaan kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa, sellaista uutta kotijäsenvaltiota, jonka liikkeeseenlaskija voi valita niiden jäsenvaltioiden joukosta, joissa sen arvopapereita otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, ja tapauksen mukaan sitä jäsenvaltiota, jossa liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka on;”;

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

iv) lisätään kohdat seuraavasti:

”Liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettu kotijäsenvaltionsa 20 ja 21 artiklan mukaisesti. Liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava kotijäsenvaltionsa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa on sen sääntömääräinen kotipaikka, sekä tapauksen mukaan kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos liikkeeseenlaskija ei ilmoita i alakohdan toisessa luetelmakohdassa tai ii alakohdassa määritellyä kotijäsenvaltiotaan kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona liikkeeseenlaskijan arvopaperit otetaan ensimmäistä kertaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, kotijäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa liikkeeseenlaskijan arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Jos liikkeeseenlaskijan arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevilla tai toimivilla säännellyillä markkinoilla, kyseiset jäsenvaltiot ovat liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltioita, kunnes liikkeeseenlaskija on valinnut yhden ainoan kotijäsenvaltion ja ilmoittanut siitä.

Sellaisen liikkeeseenlaskijan osalta, jonka arvopaperit on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja jonka valitsemaa i alakohdan toisessa luetelmakohdassa tai ii alakohdassa tarkoitettua kotijäsenvaltiota ei ole ilmoitettu ennen 27 päivää marraskuuta 2015, kolmen kuukauden määräaika alkaa 27 päivänä marraskuuta 2015.

Liikkeeseenlaskija, joka on valinnut i alakohdan toisessa luetelmakohdassa taikka ii tai iii alakohdassa tarkoitettua kotijäsenvaltion ja ilmoittanut valinnasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen 27 päivää marraskuuta 2015, vapautetaan tämän alakohdan [i-kirjain alakohda] toisen alakohdan mukaisesta vaatimuksesta, ellei kyseinen liikkeeseenlaskija valitse toista kotijäsenvaltiota 27 päivän marraskuuta 2015 jälkeen.”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”q) ’nimenomaisella sopimuksella’ sovellettavan lain-säädännön nojalla sitovaa sopimusta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Tässä direktiivissä viittauksilla oikeushenkilöihin tarkoitetaan rekisteröityjä elinkeinoyhdistyksiä, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, ja trusteja.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kotijäsenvaltio saa asettaa liikkeeseenlaskijalle tiukempia vaatimuksia kuin tässä direktiivissä säädetty vaa-

timukset, mutta se ei saa velvoittaa liikkeeseenlaskijoita julkistamaan säännöllisesti taloudellisia tietoja useammin kuin 4 artiklassa tarkoitettuja vuositilinpäätöksiä ja 5 artiklassa tarkoitettuja puolivuotiskatsauksia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen kotijäsenvaltio saa velvoittaa liikkeeseenlaskijat julkistamaan säännöllisiä taloudellisia tietoja useammin kuin 4 artiklassa tarkoitettuja vuositilinpäätöksiä ja 5 artiklassa tarkoitettuja puolivuotiskatsauksia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— taloudellisia tietoja koskeva säännöllinen lisätiedonantovelvollisuus ei muodosta kohtuutonta taloudellista rasitusta asianomaisessa jäsenvaltiossa etenkin asianomaisille pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille; ja

— taloudellisia tietoja koskevan säännöllisen lisätiedonantovelvollisuuden sisältö on oikeassa suhteessa niihin tekijöihin, jotka vaikuttavat sijoittajien tekemisiin sijoituspäätöksiin asianomaisessa jäsenvaltiossa.

Ennen kuin jäsenvaltiot päättävät asettaa liikkeeseenlaskijoille taloudellisia tietoja koskevia säännöllisiä lisätiedonantovelvollisuuksia, niiden on arvioitava sekä sitä, voivatko tällaiset lisävaatimukset johtaa liikkeeseenlaskijoiden lyhyen aikavälin tulosten ja suorituskäytännön liialliseen painottamiseen, että sitä, voivatko ne vaikuttaa kielteisesti pienten ja keskisuurten liikkeeseenlaskijoiden kykyyn päästä säännellyille markkinoille.

Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta vaatia liikkeeseenlaskijoita, jotka ovat rahoituslaitoksia, julkistamaan säännöllisesti lisää taloudellisia tietoja.

Kotijäsenvaltio ei saa asettaa osakkeiden haltijalle taikka 10 tai 13 artiklassa tarkoitettulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tiukempia vaatimuksia kuin tässä direktiivissä säädetty vaatimukset, mutta se saa

i) vahvistaa 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä ilmoitusraja-arvoja alhaisemmat tai niitä täydentävät ilmoitusraja-arvot ja vaatia vastaavia ilmoituksia pääomaomistuksiin perustuvien raja-arvojen osalta;

ii) soveltaa tiukempia vaatimuksia kuin 12 artiklassa tarkoitettua vaatimukset; tai

iii) soveltaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat julkisia ostotarjouksia, sulautumisia ja

muita järjestelyjä, joilla on vaikutusta sellaisten yritysten omistukseen tai määräysvaltaan, joiden valvonnasta vastaavat jäsenvaltioiden julkisista ostotarjouksista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY (*) 4 artiklan nojalla nimeämät viranomaiset.

(*) EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.”.

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Liikkeeseenlaskijan on julkistettava vuositilinpäätöksensä viimeistään neljän kuukauden kuluttua kunkin tilikauden päättymisestä ja sen on varmistettava, että se pysyy yleisön saatavilla vähintään 10 vuoden ajan.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Kaikki vuositilinpäätökset on laadittava 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen sähköisellä raportointimuodolla, edellyttäen että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) on suorittanut kustannus-hyötyanalyysin.

EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään sähköinen raportointimuoto, viitaten asianmukaisesti nykyisiin ja tuleviin teknologisiin vaihtoehtoihin. Ennen teknisten sääntelystandardien luonnosten hyväksymistä EAMV toteuttaa asianmukaisen arvioinnin mahdollisista sähköisistä raportointimuodoista ja suorittaa asianmukaisia käytännön testejä. EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Osakkeiden tai velkapapereiden liikkeeseenlaskijan on julkistettava tilikauden ensimmäiset kuusi kuukautta kattava

puolivuotiskatsaus mahdollisimman pian kyseisen jakson päättymisen jälkeen, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden kuluttua. Liikkeeseenlaskijan on varmistettava, että puolivuotiskatsaus pysyy yleisön saatavilla vähintään 10 vuoden ajan.”

5) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Kertomus valtioille suoritetuista maksuista

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että liikkeeseenlaskijat, jotka toimivat tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsertitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU (*) 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kaivos- ja kaivannaisteollisuudessa tai aarniometsien hakkuuteollisuudessa, laativat mainitun direktiivin 10 luvun mukaisesti vuosittain kertomuksen valtioille suoritetuista maksuista. Kertomus on julkistettava viimeistään kuusi kuukautta tilikauden päättymisen jälkeen, ja sen on oltava julkisesti saatavilla vähintään 10 vuoden ajan. Valtioille suoritettujen maksut ilmoitetaan konsolidoituina.

(*) EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.”

6) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevaa 4 ja 5 artiklaa ei sovelleta seuraaviin liikkeeseenlaskijoihin:

a) valtio, valtion alue- tai paikallisviranomainen, kansainvälinen julkisyhteisö, jonka jäsenenä on ainakin yksi jäsenvaltio, Euroopan keskuspankki (EKP), ERVV-puutesopimuksella perustettu Euroopan rahoitusvakausväline (ERVV) ja mikä tahansa muu mekanismi, joka on perustettu tavoitteena säilyttää Euroopan rahaliiton rahoitusvakaus tarjoamalla väliaikaista rahoitusapua jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro, ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit riippumatta siitä, laskevatko ne liikkeeseen osakkeita tai muita arvopapereita; ja

b) liikkeeseenlaskijat, joiden osalta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla on otettu yksinomaan velkapapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 100 000 euroa tai, jos kyse on muussa valuutassa kuin euroissa arvostetuista velkapapereista, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskemispäivänä vastaa vähintään 100 000:ta euroa.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen 4 ja 5 artiklaa ei sovelleta liikkeeseenlaskijoihin, joiden osalta kaupankäynnin kohteeksi on otettu yksinomaan velkapapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 50 000 euroa, tai muuna valuuttana kuin euroina arvostettuja velkapapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskemispäivänä vastaa vähintään 50 000:tta euroa, ja jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla unionissa ennen 31 päivää joulukuuta 2010 niin kauan kuin nämä velkapaperit ovat voimassa."

7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Tätä artiklaa ei sovelleta sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY (*) 11 artiklassa määritellyssä luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kaupankäyntivarastossa oleviin äänioikeuksiin, jos

a) kaupankäyntivarastossa olevien äänioikeuksien osuus ei ylitä 5:tä prosenttia; ja

b) kaupankäyntivarastossa oleviin osakkeisiin liittyvää äänioikeutta ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen.

(*) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"6 a. Tätä artiklaa ei sovelleta sellaisiin osakkeisiin liittyviin äänioikeuksiin, jotka on hankittu vakauttamistarkoituksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2273/2003 (*) mukaisesti, edellyttäen, että näihin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen.

6 b. EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 5 ja 6 kohdassa tarkoitettun 5

prosentin rajan laskennassa käytettävä menetelmä myös silloin, kun kyse on yritysryhmästä, ottaen huomioon 12 artiklan 4 ja 5 kohdan.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33."

8) Korvataan 12 artiklan 2 kohdan johdantolause seuraavasti:

"Ilmoitus on tehtävä liikkeeseenlaskijalle viipymättä, kuitenkin viimeistään neljän kaupankäyntipäivän kuluessa siitä päivästä, jona osakkeenomistaja tai 10 artiklassa tarkoitettu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö,"

9) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä 9 artiklassa vahvistettuja ilmoittamista koskevia vaatimuksia sovelletaan myös luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, jolla on suoraan tai välillisesti hallussaan

a) rahoitusvälineitä, joiden erääntyessä niiden haltijalla on nimenomaisen sopimuksen perusteella joko ehdoton oikeus hankkia jo liikkeeseen laskettuja osakkeita, joihin liittyy äänioikeuksia ja joiden liikkeeseenlaskijan osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, tai mahdollisuus oman harkintansa perusteella hankkia näitä osakkeita;

b) rahoitusvälineitä, joita ei ole sisällytetty a alakohdtaan mutta jotka ovat kyseisessä alakohdassa tarkoitettuihin osakkeisiin kytkettyjä ja joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus kuin kyseisessä alakohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä riippumatta siitä, antavatko ne oikeuden arvopapereiden fyysiseen luovutukseen.

Vaaditussa ilmoituksessa on eriteltävä tyyppin mukaan hallussa olevat ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet ja ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusvälineet erottaen toisistaan rahoitusvälineet, jotka antavat oikeuden arvopapereiden fyysiseen luovutukseen, ja rahoitusvälineet, jotka antavat oikeuden käteissuoritukseen.;"

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"1 a. Äänioikeuksien määrä on laskettava rahoitusvälineen kohde-etuutena olevien osakkeiden täyden nimellismäärän mukaan, paitsi jos rahoitusväline mahdollistaa ainoastaan käteissuorituksen, missä tapauksessa äänioikeuksien määrä lasketaan niin kutsutun delta-mukautuksen perusteella kertomalla kohde-etuutena olevien osakkeiden nimellismäärä välineen delta-arvolla. Tätä varten haltijan on laskettava yhteen ja ilmoitettava kaikki samaan kohde-etuutena olevan osakkeen liikkeeseenlaskijaan liittyvät rahoitusvälineet. Äänioikeuksien laskennassa otetaan huomioon vain pitkät positiot. Pitkiä positioita ei saa nettouttaa samaan kohde-etuutena olevan osakkeen liikkeeseenlaskijaan liittyvien lyhyiden positioiden kanssa.

EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään:

a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen äänioikeuksien määrän laskentatapa silloin, kun kyseessä ovat rahoitusvälineet, joiden vertailukohteena on osakekori tai indeksi; ja

b) menetelmät, joilla määritetään delta-arvo niihin rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien laskemista varten, jotka mahdollistavat yksinomaan käteissuoritukset, kuten ensimmäisessä alakohdassa edellytetään.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

1 b. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa rahoitusvälineiksi katsotaan seuraavat edellyttäen, että ne täyttävät jonkin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa säädetyistä ehdoista:

a) siirtokelpoiset arvopaperit;

b) optiot;

c) futuurit;

d) swapit;

e) korkotermiinit;

f) hinnanerosopimukset; ja

g) kaikenlaiset muut sopimukset, joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus ja jotka voidaan toteuttaa kohde-etuus fyysisesti luovuttaen tai nettoarvon tilityksellä.

EAMV laatii suuntaa-antavan luettelon rahoitusvälineistä, joihin sovelletaan 1 kohdan nojalla ilmoittamista koskevia vaatimuksia, ja saattaa luettelon säännöllisesti ajan tasalle ottaen huomioon rahoitusmarkkinoilla tapahtuvan teknisen kehityksen.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä delegoituilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdassa tarkoitettua laadittavan ilmoituksen sisältöä, ilmoittamisen määräaika sekä tahoa, jolle ilmoitus tehdään.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Tässä artiklassa tarkoitettuihin ilmoittamista koskeviin vaatimuksiin sovelletaan soveltuvin osin 9 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa sekä 12 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyjä poikkeuksia.

EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään tarkasti tapaukset, joissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan sellaisiin rahoitusvälineisiin, joiden haltijana on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka täyttää asiakkailta saatuja tilauksia, vastaa asiakkaiden osto- ja myyntipyyntöihin muuten kuin yksityisomistuksen perusteella tai suojaa tällaisesta kaupankäynnistä johtuvia positioita.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valtuudet hyväksyä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”.

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Yhteenlaskeminen

1. Edellä 9, 10 ja 13 artiklassa vahvistettuja ilmoittamista koskevia vaatimuksia sovelletaan myös luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, kun henkilön 9 ja 10 artiklan nojalla suoraan tai välillisesti hallussaan pitämien äänioikeuksien ja 13 artiklan nojalla suoraan tai välillisesti hallussaan pitämien rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien yhteismäärä saavuttaa tai ylittää 9 artiklan 1 kohdan mukaiset raja-arvot tai laskee niiden alle.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetyssä ilmoituksessa on oltava erittely 9 ja 10 artiklan mukaisesti hallussa pidettäviin osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien sekä 13 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien määrästä.

2. Sellaisista rahoitusvälineisiin liittyvistä äänioikeuksista, joista on jo tehty ilmoitus 13 artiklan mukaisesti, on tehtävä uusi ilmoitus, kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on hankkinut kohde-etuutena olevat osakkeet, ja kyseisen hankinnan seurauksena saman liikkeesenlaskijan liikkeesen laskemiin osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien kokonaismäärä saavuttaa tai ylittää 9 artiklan 1 kohdassa säädetty raja-arvot.”

11) Kumotaan 16 artiklan 3 kohta.

12) Kumotaan 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

13) Korvataan 21 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä delegoituilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä ehtoja noudattaen toimenpiteet, joilla määritellään seuraavat:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettua säänneltyjen tietojen levittämistä koskevat vähimmäisvaatimukset;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitettuja keskitettyjä säilytysjärjestelmiä koskevat vähimmäisvaatimukset;

c) määräykset, joilla varmistetaan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä käytettävän tieto- ja viestintäteknologian yhteentoimivuus sekä mainitussa kohdassa tarkoitettujen säänneltyjen tietojen saatavuus unionin tasolla.

Komissio voi myös laatia luettelon tiedon levittämisessä yleisölle käytettävistä viestimistä ja pitää sen ajan tasalla.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Eurooppalainen sähköinen yhteyspiste

1. Verkoportaali, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, jäljempänä ’yhteyspiste’, perustetaan 1 päivään tammikuuta 2018 mennessä. EAMV:n on kehitettävä ja käytettävä yhteyspistettä.

2. Virallisesti nimettyjen järjestelmien yhteysjärjestelmä muodostuu seuraavista:

— 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmät,

— eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä toimiva portaali.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava pääsy niiden keskitettyihin säilytysjärjestelmiin yhteyspisteen kautta.”

15) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Säänneltyjen tietojen saanti unionin tasolla

1. EAMV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määrätään tekniset vaatimukset säänneltyjen tietojen saannista unionin tasolla seuraavien seikkojen tämentämiseksi:

a) tekniset vaatimukset, jotka koskevat 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä käytettävää viestintäteknologiaa;

b) tekniset vaatimukset, jotka koskevat säänneltyjen tietojen hakemiseen unionin tasolla tarkoitettujen keskitettyjen yhteyspisteen toimintaa;

c) tekniset vaatimukset, jotka koskevat jokaisen liikkeenlaskijan oman ainutkertaisen tunnisteiden käyttöä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä;

d) yhteinen muoto 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä tapahtuvaa säänneltyjen tietojen toimittamista varten;

e) säänneltyjen tietojen yhteinen luokittelu 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä ja yhteinen luettelo säänneltyjen tietojen tyypeistä.

2. Teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan EAMV ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/17/EU (*) vahvistetut kaupparekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmää koskevat tekniset vaatimukset.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1.”

16) Lisätään 23 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kolmannen maan asettamien vaatimusten mukaiset tiedot on toimitettava 19 artiklan ja julkistettava 20 ja 21 artiklan mukaisesti.”

17) Lisätään 24 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4a. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki niiden tehtävien täyttämisen kannalta tarpeelliset tutkintavaltuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista. Valtuuksia on käytettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4b. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

— suoraan,

— yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa,

— niiden vastuulla antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille,

— saattamalla asia toimivaltaisen oikeusviranomaisen käsiteltäväksi.”

18) Lisätään 25 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan ja tutkintavaltuuksiaan käyttäessään toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä, jolla varmistetaan, että seuraamukset tai toimenpiteet tuottavat toivotut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään sovitettava toimintansa yhteen.”

19) Lisätään 27 b artiklan jälkeen otsikko seuraavasti:

”VI A LUKU

SEURAAMUKSET JA TOIMENPITEET”

20) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä niitä hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevista säännöistä, joita sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten määräysten rikkomisiin, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten 24 artiklan mukaisia valtuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää rikosoikeudellisista seuraamuksista ja määrätä niitä. Hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun velvoitteita sovelletaan oikeushenkilöihin, velvoitteita rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin mahdollista soveltaa seuraamuksia kyseisen oikeushenkilön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniin sekä muihin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista.”

21) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”28 a artikla

Rikkomiset

28 b artiklaa sovelletaan ainakin seuraaviin rikkomisiin:

- a) liikkeeseenlaskija jättää vaaditussa määräajassa julkistamatta 4, 5, 6, 14 ja 16 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksytyjen kansallisten säännösten nojalla edellytettävät tiedot;
- b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö jättää vaaditussa määräajassa ilmoittamatta huomattavan omistussuuden hankkimisesta tai luovuttamisesta 9, 10, 12, 13 ja 13 a artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksytyjen kansallisten säännösten mukaisesti.

28 b artikla

Seuraamusten määräämistä koskevat valtuudet

1. Edellä 28 a artiklassa tarkoitetuissa rikkomistapauksissa toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet määrätä vähintään seuraavia hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia:

- a) julkinen ilmoitus, josta käy ilmi vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi sekä rikkomuksen luonne;
- b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kielletään jatkamasta rikkomisen käsittävää toimintaa tai toistamasta kyseistä toimintaa;
- c) seuraavat hallinnolliset taloudelliset seuraamukset:
- i) jos kyseessä on oikeushenkilö,

— enintään 10 000 000 euroa tai enintään 5 prosenttia vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta viimeisen käytettävissä olevan, hallintoelimen hyväksymän vuositilinpäätöksen mukaisesti; jos oikeushenkilö on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryhtiö, jonka on direktiivin 2013/34/EU nojalla laadittava konsernitilinpäätös, asiaankuuluva kokonaisliikevaihto on koko konsernin emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan vuotuisen konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tuottolaji asianomaisten tilinpäätösdirektiivien mukaisesti; tai

— enintään kaksi kertaa rikkomuksen kautta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden määrä, silloin kun tämä summa voidaan määrittää,

sen mukaan, kumpi on korkeampi;

- ii) jos kyseessä on luonnollinen henkilö:

— enintään 2 000 000 euroa; tai

— enintään kaksi kertaa rikkomuksen kautta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden määrä, silloin kun tämä summa voidaan määrittää,

sen mukaan, kumpi on korkeampi.

Niissä jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö on muu kuin euro, lasketaan euromääräistä arvoa vastaava summa kansallisena valuuttana käyttämällä virallista vaihtokurssia säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta 22 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/50/EU (*) voimaantulopäivänä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä säädetään mahdollisuudesta pidättää osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttö 28 a artiklan b alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten tapauksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten 24 artiklan mukaisia valtuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Jäsenvaltiot voivat säätää, että äänioikeuksien pidättäminen on sovellettava ainoastaan vakavimpiin rikkomuksiin.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää muista kuin tässä direktiivissä säädetyistä seuraamuksista tai toimenpiteistä ja suu-remmista kuin tässä direktiivissä säädetyistä hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista.

28 c artikla

Seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, soveltuvin osin mukaan lukien seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;

- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön syyllisyyden aste;

- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden merkitys siinä määrin kuin ne voidaan todeta;
- e) kolmansille osapuolille rikkomuksesta aiheutuneet tappiot siinä määrin kuin ne voidaan todeta;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemän yhteistyön määrä;
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset.

2. Tämän direktiivin mukaisten valvonta- ja tutkintavaltuuksien käyttämisen aikana tai sitä varten kerättyjä henkilötietoja on käsiteltävä tarvittaessa direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

(*) EUVL L 294, 6.11.2013, s. 13.”

22) Lisätään ennen 29 artiklaa otsikko seuraavasti:

”VI B LUKU

PÄÄTÖSTEN JULKISTAMINEN”

23) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Päätösten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava viipymättä kaikki tämän direktiivin rikkomisesta määrättyjä seuraamuksia tai toimenpiteitä koskevat päätökset, mukaan lukien vähintään tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä siitä vastuussa olevien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden nimet.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin lykätä päätöksen julkistamista tai julkistaa päätöksen ilman nimeä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa tapauksissa:

- a) jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen todetaan tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella suhteettomaksi;

- b) jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusjärjestelmän vakauden tai käynnissä olevan virallisen tutkinnan;

- c) jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta ja vakavaa vahinkoa asianomaisille laitoksille tai henkilöille niiltä osin kuin se voidaan määrittää.

2. Jos 1 kohdan nojalla julkistettuun päätökseen haetaan muutosta, toimivaltaisen viranomaisen on joko sisällytettävä tieto asiasta julkaisuun julkistamishetkellä tai muutettava julkaisua, jos muutosta haetaan alkuperäisen julkistamisen jälkeen.”.

24) Korvataan 31 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos jäsenvaltiot toteuttavat 3 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan 2 tai 3 kohdan tai 30 artiklan mukaisia toimenpiteitä, niiden on välittömästi ilmoitettava kyseisistä toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.”.

2 artikla

Direktiivin 2003/71/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/71/EY seuraavasti:

Korvataan 2 artiklan 1 kohdan m alakohdan iii alakohhta seuraavasti:

- ”iii) niiden arvopapereiden, joita ei ole mainittu ii alakohdassa, liikkeeseenlaskijoiden osalta, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jäsenvaltiota, jossa arvopapereita on tarkoitus tarjota yleisölle ensimmäistä kertaa säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tietyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta 22 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/50/EU (*) voimaantulopäivän jälkeen tai jossa tehdään ensimmäinen säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskeva hakemus, tapauksen mukaan liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan, jollei liikkeeseenlaskijoiden, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, myöhemmin tekemästä valinnasta muuta johdu seuraavin edellytyksin:

- tilanteessa, jossa kotijäsenvaltiota ei alun perin ole määritetty näiden liikkeeseenlaskijoiden valinnan mukaan; tai
- säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan i alakohdan iii alakohdan mukaisesti (**).

(*) EUVL L 294, 6.11.2013, s. 13.

(**) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.”

3 artikla

Direktiivin 2007/14/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/14/EY seuraavasti:

- 1) Kumotaan 2 artikla.
- 2) Kumotaan 11 artiklan 1 ja 2 kohta.
- 3) Kumotaan 16 artikla.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 24 kuukauden kuluessa sen voimaantulopäivästä. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio laatii viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta ja sen vaikutuksista pieniin ja keskisuuriin liikkeeseenlaskijoihin sekä seuraamusten soveltamisesta ja erityisesti siitä, ovatko ne tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja tarkastelee uudelleen direktiivin 2004/109/EY 13 artiklan 1 a kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien määrän laskentatavaksi valitun menetelmän toimintaa ja arvioi sen tehokkuutta.

Kertomus annetaan tarvittaessa yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 22 päivänä lokakuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. LEŠKEVIČIUS

II

(Muut kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1093/2013,

annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 638/2004 ja komission asetuksen (EY) N:o 1982/2004 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Intrastat-järjestelmän yksinkertaistamisesta ja Intrastat-tietojen keruusta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 kumoamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 638/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 638/2004 vahvistettiin yhteiset puitteet jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevien yhteisön tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle.
- (2) Saapuville tavaroille vahvistettua vähimmäiskattavuusastetta olisi mahdollista mukauttaa tapahtuneeseen tekniseen ja taloudelliseen kehitykseen siten, että tilastot ovat kuitenkin edelleen voimassa olevien laatuindikaattorien ja -normien mukaisia. Tämän yksinkertaistamisen ansiosta voidaan vähentää tilastotietojen toimittamisesta vastuussa oleville osapuolille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, aiheutuvaa rasitetta. Sen vuoksi saapuville tavaroille vahvistettua kattavuusastetta olisi alennettava 95 prosentista 93 prosenttiin.
- (3) Jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 638/2004 täytäntöönpanosta sekä komission asetusten (EY) N:o 1901/2000 ja (ETY) N:o 3590/92 kumoamisesta 18 päivänä marraskuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1982/2004 ⁽²⁾

säädetään Intrastat-tietojen keruuta koskevista järjestelyistä. Jäsenvaltioiden on lähetettävä Eurostatille tilastollisen arvon mukaiset kuukausittaiset tietonsa, mutta niihin kohdistuu rajoituksia tietojen keruuta koskevissa käytännön järjestelyissä. Olisi säädettävä Intrastat-tietojen keruuta koskevasta kattavasta ja johdonmukaisesta lähestymistavasta, ja keruuta koskevat järjestelyt tilastollisen arvon osalta olisi yhdenmukaistettava.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastointia käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 638/2004 10 artiklan 3 kohdassa korvataan ilmaus ”95 prosenttia” ilmauksella ”93 prosenttia”.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1982/2004 8 artiklan 2 kohta korvataan seuraavasti:

”2. Lisäksi jäsenvaltiot voivat kerätä tavaroiden tilastollista arvoa koskevia tietoja, jotka määrittellään asetuksen (EY) N:o 638/2004 liitteessä.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EUVL L 102, 7.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 343, 19.11.2004, s. 3.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1094/2013,**annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,****lisämerelläolopäivien myöntämisestä Ranskalle ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle ICES-alueella VIIe**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon EU:n alusten käytettävissä olevien, kansainvälisten neuvottelujen alaan tai sopimusten soveltamisalaan kuulumattomien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013 21 päivänä tammikuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 39/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä II C olevan 7 kohdan,

ottaa huomioon Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan esittämät pyynnot,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 39/2013 liitteessä II C olevassa taulukossa I vahvistetaan niiden päivien enimmäismäärä, joina kokonaispituudeltaan vähintään 10 metrin pituinen unionin kalastusalue, jolla on mukanaan tai joka käyttää puomitrooleja, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, tai seisovia verkkoja, joihin luetaan tavalliset verkot, riimuverkot ja pussiverkot ja joiden silmäkoko on enintään 220 millimetriä, saa olla ICES-alueella VIIe 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 välisenä aikana.
- (2) Kyseisessä liitteessä olevan 7.5 kohdan mukaisesti komissio voi sellaisen kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen perusteella, joka on toteutettu 1 päivän tammikuuta 2004 jälkeen, myöntää lisämäärän merelläolopäiviä, joina alus voi olla kyseisellä alueella, kun sillä on mukanaan tai se käyttää tällaisia puomitrooleja tai seisovia verkkoja.
- (3) Ottaen huomioon Ranskan liitteessä II C olevan 7.1 ja 7.4 kohdan mukaisesti esittämässä pyynnössä ilmoittamat tiedot käytöstä poistetuista puomitrooleja käyttävistä aluksista ja soveltaen kyseisessä liitteessä olevassa 7.2 kohdassa vahvistettua laskentamenetelmää Ranskalle olisi myönnettävä kyseisiä puomitrooleja käyttäviä aluksia varten 11 lisämerelläolopäivää 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 väliseksi ajaksi.
- (4) Ottaen huomioon Ranskan liitteessä II C olevan 7.1 ja 7.4 kohdan mukaisesti esittämässä pyynnössä ilmoittamat tiedot käytöstä poistetuista seisovia verkkoja käyttävistä aluksista ja soveltaen kyseisessä liitteessä olevassa 7.2 kohdassa vahvistettua laskentamenetelmää Ranskalle olisi myönnettävä kyseisiä seisovia verkkoja käyttäviä

aluksia varten 14 lisämerelläolopäivää 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 väliseksi ajaksi.

- (5) Ottaen huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan liitteessä II C olevan 7.1 ja 7.4 kohdan mukaisesti esittämässä pyynnössä ilmoittamat tiedot käytöstä poistetuista puomitrooleja käyttävistä aluksista ja soveltaen kyseisessä liitteessä olevassa 7.2 kohdassa vahvistettua laskentamenetelmää Yhdistyneelle kuningaskunnalle olisi myönnettävä kyseisiä puomitrooleja käyttäviä aluksia varten 43 lisämerelläolopäivää 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 väliseksi ajaksi.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat kalastus- ja vesiviljelyalan komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Ranskalle myönnettävät lisäkalastuspäivät**

1. Asetuksen (EU) N:o 39/2013 liitteessä II C olevassa taulukossa I vahvistettu enimmäismäärä päiviä, joina Ranskan lipun alla purjehtiva kalastusalue, jolla on mukanaan tai joka käyttää puomitrooleja, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, saa olla ICES-alueella VIIe 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 välisenä aikana, korotetaan 175 päivään vuodessa.
2. Asetuksen (EU) N:o 39/2013 liitteessä II C olevassa taulukossa I vahvistettu enimmäismäärä päiviä, joina Ranskan lipun alla purjehtiva kalastusalue, jolla on mukanaan tai joka käyttää seisovia verkkoja, joihin luetaan tavalliset verkot, riimuverkot ja pussiverkot ja joiden silmäkoko on enintään 220 millimetriä, saa olla ICES-alueella VIIe 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 välisenä aikana, korotetaan 178 päivään vuodessa.

2 artikla**Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnettävät lisäkalastuspäivät**

Asetuksen (EU) N:o 39/2013 liitteessä II C olevassa taulukossa I vahvistettu enimmäismäärä päiviä, joina Yhdistyneen kuningaskunnan lipun alla purjehtiva kalastusalue, jolla on mukanaan tai joka käyttää puomitrooleja, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, saa olla ICES-alueella VIIe 1 päivän helmikuuta 2013 ja 31 päivän tammikuuta 2014 välisenä aikana, korotetaan 207 päivään vuodessa.

⁽¹⁾ EUVL L 23, 25.1.2013, s. 1.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1095/2013,**annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Sierra de Cádiz (SAN)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1151/2012 kumottiin ja korvattiin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 ⁽²⁾.
- (2) Komissio on asetuksen (EU) N:o 510/2006 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Espanjan esittämän pyynnön, joka koski komission asetuksen (EY) N:o 205/2005 ⁽³⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen "Sierra de Cádiz" eritelmän muutoksen hyväksymistä.

sen (EY) N:o 205/2005 ⁽³⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen "Sierra de Cádiz" eritelmän muutoksen hyväksymistä.

- (3) Koska kyseessä ei ole vähäinen muutos, komissio julkaisi muutospyyntönsä asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾. Koska komissiolle ei ole toimitettu mainitun asetuksen 7 artiklan mukaisia vastaväitteitä, muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 33, 5.2.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ EUVL C 376, 6.12.2012, s. 8.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.5 Rasvat (voi, margariini, öljyt jne.)

ESPANJA

Sierra de Cádiz (SAN)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1096/2013,**annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,****nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin [Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (SMM)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskan hakemus nimityksen "Poulet des Cévennes" / "Chapon des Cévennes" rekisteröimiseksi julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾ asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

- (2) Koska komissiolle ei ole toimitettu vastaväitteitä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisesti, nimitys "Poulet des Cévennes" / "Chapon des Cévennes" olisi rekisteröitävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään tämän asetuksen liitteessä oleva nimitys.

2 artikla

Tämä asetukset tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetukset on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 33, 5.2.2013, s. 10.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.1 – Tuore liha (ja muut eläimenosat)

RANSKA

Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (SMM)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1097/2013,**annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suuren muutoksen hyväksymisestä [Lentilles vertes du Berry (SMM)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu- ja järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1151/2012 kumottiin ja korvattiin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 ⁽²⁾.
- (2) Komissio on asetuksen (EY) N:o 510/2006 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tutkinut Ranskan esittämän pyynnön, joka koski komission ase-

tuksen (EY) N:o 1576/98 ⁽³⁾ nojalla rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän "Lentilles vertes du Berry" eritelmän muutoksen hyväksymistä.

- (3) Koska kyseessä ei ole vähäinen muutos, komissio julkaisi muutospyyntönsä asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾. Koska komissiolle ei ole toimitettu mainitun asetuksen 7 artiklan mukaisia vastaväitteitä, muutos olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskeva eritelmän muutos, joka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 206, 23.7.1998, s. 15.

⁽⁴⁾ EUVL C 387, 15.12.2012, s. 16.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.6 – Hedelmät, vihannekset ja viljat sellaisenaan tai jalostettuina

RANSKA

Lentilles vertes du Berry (SMM)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1098/2013,**annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,****nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin [Gâche vendéenne (SMM)]**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 52 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskan hakemus nimityksen "Gâche vendéenne" rekisteröimiseksi julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾ asetuksen (EY) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

- (2) Koska komissiolle ei ole toimitettu vastaväitteitä asetuksen (EY) N:o 1151/2012 51 artiklan mukaisesti, nimitys "Gâche vendéenne" olisi rekisteröitävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään tämän asetuksen liitteessä oleva nimitys.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Dacian CIOLOȘ

Komission jäsen⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUVL C 68, 8.3.2013, s. 48.

LIITE

Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 liitteessä I olevassa I kohdassa luetellut maataloustuotteet ja elintarvikkeet:

Luokka 2.4 Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet

RANSKA

Gâche vendéenne (SMM)

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1099/2013,**annettu 5 päivänä marraskuuta 2013,****tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muuttamisesta (säännöllisen liikenteen tehostaminen)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 247 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti, Yhdessä uuteen kasvuun” ⁽²⁾ avaintoimessa 2 kehoitetaan luomaan aidot meriliikenteen sisämarkkinat poistamalla vaatimus, jonka mukaan unionin merisatamien välillä kuljetettaviin unionitavaroihin on sovellettava samoja hallinto- ja tullimuodollisuuksia kuin unionin ulkopuolisista satamista saapuviin tavaroihin.
- (2) Tämän vuoksi komissio sitoutui laatimaan ”sinistä vyöhykettä” koskevan paketin, joka sisältää lainsäädännöllisiä ja ei-lainsäädännöllisiä aloitteita, joiden tarkoituksena on vähentää unionin sisäistä meriliikennettä harjoitettaviin toimijoihin kohdistuvia hallinnollisia rasitteita muihin liikennemuotoihin (ilma-, rautatie- ja maantieliikenne) verrattavissa olevalle tasolle.
- (3) Tämä asetus on osa sinisen vyöhykkeen pakettia.
- (4) Komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾ 313 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, että yhteisön tullialueelle asetuksen (ETY) N:o 2913/92 37 artiklan mukaisesti tuotuja tavaroita on pidettävä yhteisötavaroina, ellei vahvisteta, että niillä ei ole yhteisöasemaa.
- (5) Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 313 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, että yhteisön tullialueella sijaitsevien satamien välillä hyväksytyssä säännöllisessä liikenteessä kuljetettavia tavaroita on pidettävä yhteisötavaroina, ellei toisin vahvisteta. Säännöllisen liikenteen aluksilla voidaan kuljettaa myös muita kuin yhteisötavaroita, jos ne on asetettu yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn. Lisäksi muiden kuin yhteisötavaroiden kuljettaminen

säännöllisessä liikenteessä ei estä harjoittamasta valvontaa muita tarkoituksia varten, kuten eläinten, kansanterveyden tai kasvien terveyden suojelemiseksi.

- (6) Luvan antavan tulliviranomaisen on ennen säännöllisen liikenteen luvan antamista neuvoteltava niiden muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa, joissa kyseistä liikennettä harjoitetaan. Jos tällaisen luvan haltija haluaa luvan antamisen jälkeen laajentaa liikennettä muihin jäsenvaltioihin, näiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa on käytävä lisäneuvotteluja. Jotta vältettäisiin mahdollisimman pitkälle tarve käydä lisäneuvotteluja luvan antamisen jälkeen, olisi säädettävä, että lupaa hakevat meriliikenneyhtiöt voivat luetella niiden jäsenvaltioiden lisäksi, joissa liikennettä tosiasiallisesti harjoitetaan, myös ne jäsenvaltiot, joissa hakijan ilmoittaman suunnitelman mukaan liikennettä mahdollisesti harjoitetaan tulevaisuudessa.
- (7) Vuodesta 2010 alkaen neuvottelut muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa on pitänyt käydä 45 päivän kuluessa. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että tämä määräaika on tarpeettoman pitkä, minkä vuoksi sitä olisi lyhennettävä.
- (8) Sähköisen tieto- ja tiedonantojärjestelmän käyttö on tehnyt asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liitteestä 42 a tarpeettoman.
- (9) Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevia säännöllisen liikenteen lupia olisi luvan haltijan pyynnöstä tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon ne jäsenvaltiot, joissa hakijan ilmoittaman suunnitelman mukaan liikennettä mahdollisesti harjoitetaan tulevaisuudessa.
- (10) Tietojen tallentamiseen ja muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisille annettaviin säännöllisen liikenteen lupia koskeviin ilmoituksiin tällä hetkellä käytettävä sähköinen tieto- ja tiedonvaihtojärjestelmä ei ole asetuksen (ETY) N:o 2454/93 14 x artiklassa tarkoitettu järjestelmä. Sen vuoksi viittaukset tähän järjestelmään olisi korjattava.
- (11) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 2454/93 olisi muutettava.
- (12) Muutokset muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa käytävien neuvottelujen määräajan pituuteen ja hakemuksessa mainittavien jäsenvaltioiden lukumäärään edellyttävät säännöllistä liikennettä koskevan sähköisen tieto- ja tiedonvaihtojärjestelmän muuttamista ja tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten soveltamisen lykkäämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2012) 573 lopullinen, 3.10.2012.

⁽³⁾ Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

- (13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2454/93 seuraavasti:

- (1) Muutetaan 313 b artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 2 kohdan jälkeen 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Komissio ja jäsenvaltioiden tulliviranomaiset tal-
lentavat säännöllistä liikennettä koskevaa sähköistä tieto-
ja tiedonantojärjestelmää käyttäen seuraavat tiedot ja
asettavat ne toistensa käyttöön:

- a) hakemusten tiedot;
- b) säännöllisen liikenteen luvat ja soveltuvien osien niiden
muutokset tai niiden kumoaminen;
- c) käyntisatamien nimet ja asianomaiseen liikenteeseen
tarkoitettujen alusten nimet;
- d) kaikki muut asiaankuuluvat tiedot”.

- b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

- i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Haettaessa lupaa säännölliselle liikenteelle on mainit-
tava ne jäsenvaltiot, joissa liikennettä tosiasiallisesti
harjoitetaan, ja siinä voidaan mainita ne jäsenvaltiot,
joissa hakijan ilmoittaman suunnitelman mukaan lii-
kennettä mahdollisesti harjoitetaan tulevaisuudessa.
Sen jäsenvaltion tulliviranomaisten, jolle hakemus
on jätetty (luvan antava tulliviranomainen), on 2 a
kohdassa tarkoitettua säännöllistä liikennettä kos-
kevaa sähköistä tieto- ja tiedonantojärjestelmää käyt-
tämällä ilmoitettava asiasta niiden muiden jäsenvaltioi-
den tulliviranomaisille, joissa liikennettä tosiasialli-
sesti harjoitetaan tai joissa liikennettä mahdollisesti
harjoitetaan tulevaisuudessa (hakemuksen kohteena
olevat tulliviranomaiset)”.

- ii) Korvataan toisessa kohdassa numero ”45” numerolla
”15”.

- iii) Korvataan toisessa alakohdassa ilmaisu ”14 x artik-
lassa tarkoitettua tiedonantojärjestelmää käyttäen” il-
maisulla ”2 a kohdassa tarkoitettua säännöllistä lii-
kennettä koskevaa sähköistä tieto- ja tiedonantojär-
jestelmää käyttäen”.

- iv) Korvataan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”14 x
artiklassa tarkoitettuun sähköiseen tieto- ja tiedon-
antojärjestelmään” ilmaisulla ”2 a kohdassa tarkoitet-
tuun säännöllistä liikennettä koskevaan sähköiseen
tieto- ja tiedonantojärjestelmään”.

- (2) Korvataan 313 c artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa
ilmaisu ”14 x artiklassa tarkoitettua sähköistä tieto- ja tie-
donantojärjestelmää käyttäen” ilmaisulla ”313 b artiklan 2 a
kohdassa tarkoitettua säännöllistä liikennettä koskevaa säh-
köistä tieto- ja tiedonantojärjestelmää käyttäen”.

- (3) Korvataan 313 d artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakoh-
dassa ilmaisu ”14 x artiklassa tarkoitettua sähköistä tieto- ja
tiedonantojärjestelmää käyttäen” ilmaisulla ”313 b artiklan 2
a kohdassa tarkoitettua säännöllistä liikennettä koskevaa
sähköistä tieto- ja tiedonantojärjestelmää käyttäen”.

- (4) Korvataan 313 f artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”14 x artiklassa
tarkoitettua sähköistä tieto- ja tiedonantojärjestelmää käyttä-
en” ilmaisulla ”313 b artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua
säännöllistä liikennettä koskevaa sähköistä tieto- ja tiedon-
antojärjestelmää käyttäen”.

- (5) Poistetaan liite 42 a.

2 artikla

Luvan antavan tulliviranomaisen on luvan haltijan pyynnöstä
tarkasteltava uudelleen sellaisia säännöllisen liikenteen lupia,
jotka ovat jo voimassa 3 artiklan toisessa kohdassa säädettynä
tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivänä, jotta otetaan
huomioon jäsenvaltiot, joissa hakijan ilmoittaman suunnitelman
mukaan liikennettä mahdollisesti harjoitetaan tulevaisuudessa.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä
sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa leh-*
dessä.

Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohtaa sovel-
letaan 1 päivästä maaliskuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1100/2013,**annettu 5 päivänä marraskuuta 2013,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	41,5
	MA	41,8
	MK	36,9
	TR	75,3
	ZZ	48,9
0707 00 05	AL	53,3
	EG	177,3
	MK	71,7
	TR	144,5
	ZZ	111,7
0709 93 10	AL	50,7
	MA	88,1
	TR	127,3
	ZZ	88,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	67,6
	ZZ	67,6
0805 50 10	TR	72,1
	ZA	54,2
	ZZ	63,2
0806 10 10	BR	231,7
	PE	281,8
	TR	169,9
	ZZ	227,8
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	151,7
	US	132,2
	ZA	127,9
0808 30 90	ZZ	137,7
	CN	72,8
	TR	116,3
	ZZ	94,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 4 päivänä marraskuuta 2013,

suosituksen 2006/576/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kissoille tarkoitetuissa rehuseoksissa esiintyvistä T-2- ja HT-2-toksiinista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/637/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) T-2-toksiini ja HT-2-toksiini ovat mykotoksiineja, joita erilaiset *Fusarium*-lajit tuottavat. T-2-toksiini metaboloituu nopeasti useiksi aineenvaihduntatuotteiksi, joista HT-2-toksiini on tärkein.
- (2) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'EFSA', alainen elintarvikeketjun vierasaineita käsittelevä tiedelautakunta, jäljempänä 'CONTAM-lautakunta', on komission pyynnöstä antanut lausunnon riskeistä, joita T-2- ja HT-2-toksiinin esiintymisestä elintarvikkeissa ja rehussa aiheutuu ihmisten ja eläinten terveydelle. ⁽¹⁾
- (3) Eläinten terveydelle aiheutuvien riskien osalta CONTAM-lautakunta totesi, että tämänhetkinen arvioitu altistuminen T-2- ja HT-2-toksiinille ei todennäköisesti aiheuta uhkaa märehtijöiden, kaniinien ja kalojen terveydelle. Siikojen, siipikarjan, hevosten ja koirien tapauksessa arvioitua altistumista T-2- ja HT-2-toksiineille viittaavat siihen, että haitallisten terveysvaikutusten riski on matala. Kissat ovat altistumisen suhteen herkimpiä eläinlajeja. Koska tiedot ovat puutteelliset ja koska vakavia haitallisia terveysvaikutuksia voi ilmetä jo pienillä annosmäärillä, tasoa joka ei aiheuta havaittavaa haittavaikutusta (NOAEL) tai alhaisinta havaittavan haittavaikutuksen aiheuttavaa tasoa (LOAEL) ei ole voitu määrittää.
- (4) Ottaen huomioon tieteellisessä lausunnossa esitetyt päätelmät on tutkittava, mitkä tekijät johtavat suhteellisen

korkeisiin T-2- ja HT-2-toksiinitasoihin viljassa ja viljatuotteissa ja miten elintarvikkeiden ja rehujen jalostus tähän vaikuttaa. Sen vuoksi annettiin komission suositus 2013/165/EU ⁽²⁾, jossa suositeltiin tällaisten tutkimusten suorittamista.

- (5) Koska T-2- ja HT-2-toksiini ovat kissoille toksisia, on lisäksi aiheellista vahvistaa T-2- ja HT-2-toksiinin yhteismäärälle kissanruoassa ohjearvo, jota on sovellettava arvioitaessa kissanruoan hyväksyttävyyttä T-2- ja HT-2-toksiinin esiintymisen osalta. Sen vuoksi komission suositusta 2006/576/EY ⁽³⁾ olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

Lisätään suosituksen 2006/576/EY liitteessä olevan Fumonisiini B1 + B2:ta koskevan kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

"Mykotoksiini"	Eläinten rehuksi tarkoitetut tuotteet	Ohjearvo mg/kg (ppm) rehussa, jonka kosteuspitoisuus on 12 %
T-2 + HT-2-toksiini	Kissoille tarkoitetut rehuseokset	0,05"

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2013.

Komission puolesta

Tonio BORG

Komission jäsen

⁽¹⁾ EFSA Panel on Contaminants in the Food Chain (CONTAM); Scientific Opinion on risks for animal and public health related to the presence of T-2 and HT-2 toxin in food and feed. EFSA Journal 2011; 9(12):2481. [187 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2481. Saatavilla verkossa osoitteessa www.efsa.europa.eu/efsajournal

⁽²⁾ Komission suositus 2013/165/EU, annettu 27 päivänä maaliskuuta 2013, T-2- ja HT-2-toksiinien esiintyvyydestä viljassa ja viljatuotteissa (EUVL L 91, 3.4.2013, s. 12).

⁽³⁾ Komission suositus 2006/576/EY, annettu 17 päivänä elokuuta 2006, deksinivalenolin, zearalenonin, okratoksiini A:n, T-2- ja HT-2-toksiinin sekä fumonisiinin esiintymisestä eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa (EUVL L 229, 23.8.2006, s. 7).

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI